Finnish
And Knoweth It Not
65-0815

William Marrion Branham

"… päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu …" Ilm. 10:7

Eikä tiedä sitä

Jeffersonville, Indiana, USA
15.8.1965

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Tässä saarnassa käytetyt Raamatun lainaukset on käännetty William Branhamin käyttämän Kuningas Jaakon käännöksen mukaisesti.

Eikä tiedä sitä

1 Kiitos veli Neville, Herra siunatkoon sinua. Jouduin johonkin, enkö vaan? Haluan kiittää Herraa siitä että Hän vastasi rukoukseen veli Cappsin pojan puolesta. Se vain niin, että olen tullut takaisin Indianaan lyhyeksi hetkeksi. Tiedän, että he eivät nauhoita tätä. Ainakin oletan niin, koska en näe ketään siellä, niinpä he… Tulin takaisin mennäkseni metsästämään oravia. Niinpä luulen, että Charlien tulee kanssani, hän ja Nellie, ja ne muut sieltä Kentuckystä, mennäksemme päiväksi tai pariksi metsästämään oravia. Minä mieluummin jätän kaikki muut vapaa-ajanviettotilaisuudet käyttämättä, jotta voin tulla puolessa välissä elokuuta metsästämään oravia Charlien, Banksin ja heidän muiden kanssa. Siitä on tullut jonkinlainen perinne minulle. Niinpä minä vein Joen...

2 Kun me olimme täällä viimeksi, jokainen sairastui. Se johtui siitä, että tulimme todella kuumasta ilmastosta tähän teillä olevaan viileään ilmastoon. Minä tiedän, että te ette ajattele tämän olevan viileätä, mutta tulkaapa kerran Arizonaan. Siellä oli 43 astetta, kun lähdin sieltä aamulla. Ja keskiyöllä, kun viileä ilma tulee alas vuorilta, siellä oli yhä 36 astetta. Se on keskiyöllä, kun viileä ilma tulee alas. Tuo paikka on kyllä hyvä talvisaikaan, mutta kesäaikana se on skorpioneja ja liskoja eikä ihmisolentoja varten. Jopa kaikki eläimet pakenevat silloin vuorille, koska ne eivät voi kestää sitä.

3 Olin ollut ulkona kokeilemassa pientä kivääriäni. Minä… Jostain syystä minä vain haluaisin kertoa teille pienestä Cappsin pojasta. Ja minä sanoin… Ja Joe, luulen, että minun on annettava hänelle kivääri, koska hän voi voittaa minut ammunnassa. Olimme kokeilemassa sitä, ja minä sain ammuttua maalinastaan neljältäkymmeneltä viideltä metriltä. Minä sanoin Joelle... Joe sanoi: “Isä, minä uskon voivani tehdä sen.” Tuolla pikku raukalla oli ollut päänsärkyä. Ja minä olin rukoillut hänen korkean kuumensa puolesta. Ja hän tuli minun kanssani sinne ampumaradalle, ja minä…

4 Mikä hyvänsä kahden-suhde-kymmeneen mukaisella rihlanousulla varustetun pienoiskiväärin luoti kohtaa oman tähtäinlinjansa kahdessakymmenessäviidessä jaardissa ja sitten samalla tavalla uudelleen viidessäkymmenessä, jos sen rihlannousu on kahden-suhde-kymmeneen. Minä olin ampunut kahdeltakymmeneltä viideltä jaardilta. Ja minulla oli kaksi nastaa jäljellä ja kiinnitin ne sinne, ja eikö vain Joe osunutkin molempiin nastoihin! Minulla ei ollut enempää nastoja, joten minä panin sinne pienen savikyyhkyn palasen, jonka ampujat olivat ampuneet palasiksi siellä, vain noin kahdeksan milliä läpimitaltaan, ja panin sen viidenkymmenen jaardin päähän, ja hän leikkasi sen keskeltä kahteen osaan. Ja kiikari oli asetettu minun silmiäni varten, aika paljon vanhemmalle kuin hän oli! Niinpä hän sanoi: “Tiedätkö mitä? Minun täytyy mennä Billyn kautta ja käskeä häntä nyt pysyttelemään poissa minun jaloistani.”

5 Minä sanoin “No niin, minäpä sanon, mitä tehdään. Mennäänpä näyttämään sitä veli Normannille.”

6 Minä sanoin: “Joe, kilpailuissa ympäri maailman, en välitä kuka se olisi, ei kukaan... Nuo nastat eivät olleet taipuneet sivulle, vaan niistä oli menty suoraan lävitse. Ja tuo pieni savenpalanen ei voinut olla kuin noin kahdeksan millinen, noin kaksi milliä paksu ja kahdeksan milliä korkea. Hän halkaisi sen kahdeksi viidenkymmenen jaardin matkalta. Minä sanoin: “Ei kukaan maailmassa olisi voinut ampua paremmin. Mestariampujat olisivat voineet pystyä samaan, mutta he eivät olisi voineet ampua noita kolmea laukausta paremmin. Nastat eivät taipuneet, paperissa oli vain suora reikä siinä, mistä nastat olivat menneet lävitse. Minä sanoin: “Ei kukaan olisi voinut ampua paremmin.” Luulen, että hänen päänsärkynsä jätti hänet juuri silloin!

7 Minä sanoin: “No niin, mennäänpä ja näytetään tätä veli Normannille.” Hän työskentelee Field And Streamissä, veli Tony Stromein urheiluliikkeessä.

8 Hän sanoi: “Mennään Billyn luo ensin.” Hän sanoi: “Minä vain haluan kertoa tuolle kaverille jotakin.” Ja rehellisesti sanoen hänen veljensä ei koskaan ole ampunut niin hyvin. Niinpä hän sanoi: “Mennään sitä kautta ensin.”

9 Sitten tullessani ovelle Billy oli vielä pyjamassaan. Me olimme menneet ulos aikaisin, koska tulee niin kuuma, ja hän sanoi... Puhelin soi, ja hän katsoi minua sillä tavalla, ja minä sanoin: “Ehkä se on sairasta henkilöä koskeva soitto.” Ja se oli veli Capps poikansa puolesta, joka juuri oli leikattavana ja jolla oli tuo vatsakalvon tulehdus. Ja juuri äsken hän kertoi minulle, että hänen poikansa on paranemassa todella hyvin.

10 Niinpä te näette, kuinka Jumala toimi siinä, jopa tuon pienen Joe pojan äänen kautta. Jos olisimme menneet veli Normannin luo, me emme olisi olleet siellä. Ja minä tulin sinne, ja me yhdyimme rukoukseen veli Cappsin kanssa. En sano, että meidän rukouksemme teki sen, mutta se merkitsi jotakin hänelle, että olimme yhteydessä sillä tavalla. Todellakin, ja siksi… No niin, teillä on oltava uskoa siihen, mitä te teette. Ja hänellä oli uskoa soittaa, ja Billy oli…

11 He panivat rahaa sisään puhelua varten. Hän sanoi: “Tämän täytyy olla varsinainen kaukopuhelu”, hän sanoi. “Hän panee lähes viiden dollarin edestä kolikoita kolmen minuutin puheluun.” Ajattelin sen tulevan New Yorkista tai yhdeltä näistä saarista. Mutta ottikin henkilökohtaisen puhelun Billylle Loycen sijasta, näettehän, ja se siinä hänelle maksoi.

12 Nyt hänen poikansa on tervehtymässä. Veli Capps sanoi, että lääkäri antoi hänelle hyvin vähän toivoa selviytyä siitä, näettehän, tuosta leikkauksesta, ja me olemme kiitolliset Jumalalle tänä aamuna, hyvin kiitolliset hänen puolestaan.

13 Me tulimme perille tänä aamuna hiukan ennen päivänkoittoa, ja minulla oli vain noin kolme tuntia aikaa nukkua, joten olen kovin väsynyt. Mutta kun tulee aika tulla kokoukseen, silloin minä tulen.

14 Jos Herran suo, niin minun on mentävä Kentuckyyn, ja olen luvannut puhua siellä yhtenä sunnuntaina, ja minun on parasta tehdä se seuraavana sunnuntaina, koska sitä seuraavana minun jälleen lähden ylös Kanadaan. Niinpä minun on parasta tehdä se ensi sunnuntaiaamuna.

15 Veli Neville sanoi: “Miksi sinä et vain menisi sinne tervehtimään ihmisiä ja puhuisi heille muutaman minuutin ajan?”

16 Minä sanoin: “Veli Neville, minä en ole tuskin edes avannut Raamattuani.” Minä sanoin: “Minä...”

17 Hän sanoi: “No, mene ja sano jotakin heille.” Sisar Neville, en tiedä, miten sinä pärjäät hänen kanssaan. Hän on kovasti itsepintainen mies.

18 Minulla ei ole tilaisuutta sanoa tätä silloin, kun paikka on aivan tupaten täynnä, ja on kaikkea muuta sellaista, mutta minä olen hyvin kiitollinen Jumalalle veli Orman Nevillen kaltaisesta pastorista. Hän on niin uskollinen kuin olla voi tälle asialle, ettekä koskaan kuule hänen valittavan. Istuessani tuolla takana minulla oli hyvä puolituntinen keskustellakseni hänen kanssaan, sillä aikaa kun nautin veli Mannin kuuntelemisesta, ja tulen kertomaan siitä hänelle enemmän kun menemme Coloradoon tänä vuonna. Me nautimme hänen sanomastaan. Ja minä puhuin veli Nevillen kanssa. Minä sanoin: “Minulla ei ole ollut edes tilaisuutta kertoa ihmisille meidän hienosta pastoristamme.” Minä kysyin: “Kuinka ihmiset kohtelevat sinua?”

Hän sanoi: “Paremmin ei voisi olla.”

Ja minä sanoin: “Sen kuuleminen tekee minut iloiseksi.”

19 Kun pastori on tyytyväinen, ja ihmiset ovat tyytyväisiä, muodostuu siitä hyvä seurakunta. Ja silloin Jumala on tyytyväinen. Ja nähdä heidät tyytyväisinä yhdessä, erikoisesti näinä päivinä, kun viemme Sanomaa eteenpäin. Minun mielestäni se osoittaa, kuinka Sanomaa jatkaa eteenpäin ihmisten ja Jumalan kanssa.

20 Ja minä olen hyvin kiitollinen veli Orman Nevillestä ja hänen hienosta vaimostaan ja perheestään. Ja minä rukoilen, että Jumala pitäisi heidät uskollisina Hänelle ja Sanomalle. Ja jos se miellyttää Häntä, voikaamme me olla täällä tabernaakkelissa, kun Herra Jeesus tulee meitä varten, näettehän, ottamaan meidät pois Ylöstempauksessa. Me toivomme, koska olemme molemmat niin vanhoja, veli Neville, että voimme seistä yhdessä tukien toisella kädellä toistamme ja pitäen keppiä toisessa kädessä jatkaen eteenpäin. Ymmärrättehän? “Sitten meidät tullaan muuttamaan yhdessä hetkessä, silmän räpäyksessä.”

Nämä vanhat lihan vaatteet riisutaan pois
Ja nousemme vastaanottamaan iankaikkista palkintoa.
Ja me huudamme kulkiessamme ilman lävitse:
“Hyvästi, Hyvästi.” Kallis rukouksen hetki.

Olemme siirtyneet ylemmäksi silloin.

21 Kuulimme, kuinka Herra paransi veli Coomersin, ja olemme hyvin kiitollisia sen vuoksi. On niin monia asioita! Niinpä minä olen kiitollinen ollessani täällä tänä aamuna ja ajattelin, että sen asemesta…

22 Minä tulen tänne aina määrätyn tekstin kanssa ja puhun siitä. Ajattelin, että tänä aamuna minä vain tulisin tänne. Minä sanoin: “Veli Neville, tulen seuraamaan kelloa hyvin tarkkaan ja luultavasti päästän ihmiset lähtemään oikeaan aikaan ja minä vain avaan teille sydäntäni muutaman minuutin ajan, vain joistakin asioista, joita meillä on... Ei, he eivät nauhoita sitä tai muutenkaan, joten me vain seurustelemme, koska vain seurakuntalaisia on täällä, tiedättehän, vain me yhdessä.”

Niinpä, rukoilkaamme.

23 Rakas Jeesus, me olemme kiitollisia etuoikeudesta, joka meillä on voidessamme kokoontua yhteen täällä ja, oi, kun katselin tätä tabernaakkelia aikaisin tänä aamuna, puolenyön jälkeen kulkiessani sen ohi, minä ajattelin, kuinka Sinä olet seissyt sen kanssa.

24 Ajattelen sitä vanhaa lammikkoa, joka oli tässä, ja niitä suuria kaisloja, jotka kasvoivat siinä, suunnilleen siinä paikassa, missä tämä puhujankoroke on. Kuinka minä pienenä poikana seisoin tässä. Herra Ingram sanoi, että me voisimme saada sen vain pienellä summalla rahaa ja maksamalla pienen käsirahan. Meillä ei ollut rahaa eikä takausta eikä mitään muutakaan tarjottavana, mutta vain yrittäisimme. Ja kuinka silloin sen kokonaisarvo oli vähän yli 2 000 dollaria, kahdenkymmenen vuoden maksuajalla.

25 Nyt, Herra, katso sitä nyt. Sen alkuaikana sen ollessa tuossa kuopassa veden vielä virratessa siihen, ja kuinka isinä lupasit meille Sanasi kautta: “Minä, Herra olen istuttanut sen. Minä tulen kastelemaan sitä päivin ja öin, ettei kukaan ottaisi sitä pois Minun kädestäni.”

26 Ihmiset sanoivat samanaikaisesti: “Kuudessa kuukaudessa siitä on tuleva autokorjaamo.”

27 Mutta kirjaimellisesti tuhannet sielut ovat löytäneet Kristuksen täällä alttarilla. Tabernaakkelin kasteallas on jatkuvassa käytössä ihmisten tullessa kastetuiksi Herran Jeesuksen Nimessä heidän huutaessa avuksi Hänen Nimeään ja pestessään pois syntinsä. Sadat raajarikot, ahdistetut, liikuntakyvyttömät, ontuvat ja syövän runtelemat ovat kävelleet pois tältä korokkeelta. He ovat tulleet sisään kuolevina miehinä, naisina, poikina ja tyttöinä ja menneet ulos elääkseen uutta elämää, heidän ruumiissaan on ollut uutta lihaa, he ovat jälleen kävelleet, jättäneet rullatuolinsa, kainalosauvansa ja niin edelleen. Oi, Jumala, nämä kolmekymmentä palvelun vuotta...

28 Isä, muistan tuon aamun, kun laskimme kulmakiven. Sinä annoit näyn siellä näyttäen paikan täyteen ahdettuna, kaunis kulmaus. Minä tiesin, että se ei voinut epäonnistua. Joten minä kiitän Sinua kaikista näistä asioista.

29 Monet heistä ovat taistelleet hyvän taistelun, kilpailun päättäneet ja uskon säilyttäneet ja lepäävät siellä odottaen, leväten töistään nyt, heidän tekojensa seuratessa heitä. He odottavat tuota pasuunan äänen hetkeä tullakseen esiin uudelleen uuteen elämään uudessa ruumiissa. Monet heistä ovat vanhoja ja vapisevia, jotkut nuoria, keski-ikäisiä ja niin edelleen. Mutta Sinun Nimesi olkoon ylistetty kaikkien tähden.

30 Nyt seisomme jälleen täällä elävien ja kuolleiden edessä. Pyydän, että Sinä voitelisit Sinun Sanasi tänä aamuna. Minä en tiedä lainkaan mitä sanoisin, mutta minä rukoilen, että Sinä pitäisit siitä huolen siitä, minkä Sinä aina olet tehnyt, Herra.

31 Siunaa pastoriamme, veli Nevilleä, ja hänen vaimoaan. Siunaa luotettuja ja seurakuntapalvelijoita, jokaista Ruumiin jäsentä. Voikaamme yhdessä elää tässä elämässä sillä tavoin, että me tulevassa elämässä saisimme Iankaikkisen Elämän.

32 Auta meitä tänä aamuna ottamaan vastaan oikaisua Hengeltä ja Sanasta, että voisimme valmistaa itsemme poistuessamme täältä tänä aamuna, ja sydämissämme päätös, että me tulemme elämään parempaa elämää kuin aikaisemmin. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

33 Minä satuin avaamaan Raamatun joitakin minuutteja sitten Ilmestyskirjan kolmannen luvun kohdalta, joten minä tulen lukemaan tästä sanoman Laodikean Seurakunnalle.

34 Haluan myös ilmoittaa, veli Neville juuri kertoi siitä minulle, että veli Parnell, jonka juuri nyt satuin näkemään siellä, pitää herätyskokouksia juuri tällä puolella Memphisiä. Jos joku teistä muistaa, missä vanha Wimpyn hampurilaiskioski oli, hänellä on teltta juuri siinä paikassa. Hän yrittää tuoda sisälle lyhteitä nähdäkseen onko sillä suunnalla yhtään kadotettua, joka olisi määrätty elämään, ja jonka hän voisi voittaa palvelustehtävänsä kautta Kristukselle. Hän sulki sen sunnuntaiksi, koska täällä tabernaakkelissa on kokoukset, ja se on hyvin uskollisesti tehty veljeltä. Me haluamme teidän olevan tietoisia, että kokoukset alkavat maanantai-iltana seuraavalla viikolla, ja tiedän, että te olette kaikki sydämellisesti tervetulleita kuulemaan veli Parnellin sanomaa Kristuksen rakkaudesta

35 Lukekaamme nyt Ilmestyskirjan kolmannesta luvusta, vain osa siitä, jotta voimme sanoa, että olemme lukeneet Raamattua, koska se, mitä minä sanon, voi pettää, mutta se, mitä Hän sanoo, ei petä. Minä en tiedä mistä alkaa, mitä tehdä, minne mennä, mutta lukekaamme Laodikean Seurakuntajaksosta jakeet 14 - 19.

> *Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: Nämä asiat sanoo Aamen, uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku.*
>
> *Minä tiedän sinun tekosi, sinä et ole kylmä etkä kuuma. Minä haluaisin sinun olevan joko kylmä tai kuuma.*
>
> *Niinpä koska sinä olet haalea* [penseä], *etkä ole kylmä tai kuuma, Minä tulen oksentamaan sinut ulos Minun suustani.*
>
> *Koska sinä sanot: Minä olen rikas, rikastunut, enkä mitään tarvitse, etkä tiedä, että sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.*
>
> *Minä neuvon sinua ostamaan Minulta tulessa koeteltua kultaa, jotta voisit olla rikas, ja valkeat vaatteet, jotta voisit olla vaatetettu eikä alastomuutesi häpeä ei näkyisi, ja voitelisit silmäsi silmävoiteella, että voisit nähdä.*
>
> *Kaikkia, joita minä rakastan, minä nuhtelen ja kuritan. Ole sen vuoksi ahkera ja tee parannus.*

36 Tiedättekö, jossakin siellä lukemassani tekstissä, minä… Suokaa minulle hetkinen anteeksi. Minä löysin jokin paikan, joka kuulosti niin hyvälle, ja en tiedä aivan tarkalleen, missä se oli. No niin, tässä se on.

> *“Etkä tiedä olevasi viheliäinen, kurja, köyhä, sokea ja alaston.*

37 Oi! Tämä tässä on kuva tämän päivän seurakunnasta. Ajattelen, että tämä seurakuntajakso, josta puhumme... Tietenkin meillä on juuri tulossa seurakuntajaksot kirjoinakin. Mutta koska asia on niin, että me olemme Laodikean Seurakunnan Ajanjaksossa, niin katsokaamme, missä tilassa se on.

38 En halua ottaa mitään aihetta, tai muutakaan sellaista, koska me emme ole… puhumme vain epämuodollisesti odottaessamme, mitä Herra johtaa meidät sanomaan, mutta kuitenkin jotakin, joka auttaisi meitä.

39 Ajatelkaamme Laodikean Seurakuntajaksoa ja sen tilaa tänään. Niin pitkälle kuin minä tiedän, en näe mitään muuta, joka estäisi Herran Jeesuksen tulemisen, kuin Hänen Seurakuntansa valmiina olemisen. Minä luulen sen olevan yksi profetioista.

40 Eilen tullessamme Tucsonista tänne autolla me ajoimme kahdessa päivässä kaksituhatta mailia, Billy ja minä. Emmekä me rikkoneet yhtään nopeusrajoitusta. Me toimimme oikein. Hänen ajaessaan minä istun siellä ja taivutin rannettani taaksepäin tällä tavalla kuin haulikon taakse vedetty iskuri. Nähdessäni hänen ajavan ylinopeutta minä sanoin: “Odotahan hetkinen, poika.”

Meillehän on sanottu: “Antakaa keisarille, mikä keisarin on.”

41 Sitten tullessamme tänne viime yönä siellä tiellä lojui pieni tyttö, noin kolmevuotias. Äiti oli kuolleena ojassa. Jokin humalainen poika, 18-vuotias, oli ajanut 120 mailia tunnissa vasenta puolta tietä ja tappanut hänet, ja luulen, että myös hän teki kuolemaa. Sitten voitte millaista se oli.

“Antakaa keisarille, mikä keisarin on.”

42 Viattomat ihmiset kuolevat. Pieni kolmivuotias tyttö menetti henkensä jonkun humalaisen sotilaan vuoksi, jonka arveltiin ajaneen 120 mailia tunnissa tien väärää puolta. Hän tuli alas mäkeä ja tappoi heidät kaikki siellä yhdellä kertaa. Minä… Hän myös oli kuolemassa, joten... Joten te voitte ymmärtää, vaikka syytön osapuoli oli tekemässä…

43 No niin, tuo poika on syyllinen kylmäveriseen murhaan. Ymmärrättekö? Minun mielestäni, jos mies saadaan kiinni tieltä humalassa, hänelle tulisi antaa vähintään kymmenen vuotta vankeutta harkitusta murhasta, kenelle hyvänsä miehelle.

44 Politiikka ei tee meille koskaan mitään hyvää. Se on mädäntynyttä. Jumalan ajatus kuninkaasta, kuninkaasta, joka on vanhurskas, on oikein. Mutta politiikka se vain leviää, te voitte ostaa itsenne ulos mistä hyvänsä, pettää, valehdella, varastaa ja kaikkea muuta. Niin kuin eräänä sunnuntaina sanoin: katsokaa, missä te olette, näettehän, se ei ole muuta kuin epärehellinen sekasotku. Mutta vanhurskas kuningas voi laatia omat lakinsa. Te voitte surmata miehen, ja jos teidät tunnetaan hyvänä poliitikkona, niin silloin te voitte selvitä siitä.

45 Demokratia on hyvä idea, mutta se ei toimi. Kuten kommunismikin, jossa kaikki on yhteistä. Se kuulostaa hyvältä, mutta se ei toimi. Ei. Jumalan tapa, että on kuningas, kuten Daavid, oli oikea, ja te saatte yhden keskitetyn hallinnan. Kuten yksi johtaja ja hanhiparvi, ja niin edelleen, teillä ei voi olla niitä kahta tai kolmea. Sitten, te panette heidät kaikki yhteen, ja te saatte kaikenlaisia ideoita.

46 Niinpä me näemme tämän päivän tilasta, että ollaan valmiina Herran tulemusta varten.

47 Mutta veli Neville ja minä, ja nämä muut veljet, me yritämme paimentaa laumaa, ja minulla on mielessäni jotakin nyt, mistä ehkä tulemme puhumaan.

48 Se on, minä sain kirjeen eräänä päivänä eräältä hienolta rouvalta. Minä en saanut sitä, vaan se tuli erään toisen henkilön kautta. Hän todellakin repi siinä minut kappaleiksi, ainakin hän yritti. Hän sanoi siinä: “Ettekö te Kristityt Liikemiehet voisi tehdä jotakin pysäyttääksenne veli Branhamin, koska hän nyt on julkaissut kirjan nimeltään *Laodikean Seurakuntajakso*, ja lisää on tulossa.” Ja hän jatkoi: “Hän yksinkertaisesti repii helluntailaisopin palasiksi. Hän sanoo, ettei alkuperäinen todiste ole kielillä puhuminen. Ja sitten hän on naissaarnaajia vastaan.” Ja tämä oli naissaarnaaja. Hänen poikansa ovat eräitä minun parhaita ystäviäni, joita minulla maailmassa on. He kuuluvat parhaisiin ystäviini, joita minulla on.

49 Tämä mies ja hänen vaimonsa, joiden kanssa söin aamiaista, sanoivat: “Veli Branham, katsohan tätä. Mitä sinä ajattelet siitä?” Ja ottivat esiin kirjeen.

Minä sanoin: “Kyllä, sisar, mutta hän ei vain yksinkertaisesti ymmärrä.”

50 Pojat kertoivat, että heidän äitinsä oli naissaarnaaja ja että hän ei uskonut Sanomaa.

51 Nyt hän [nainen] sanoi tässä, hän sanoi: “Hän [Branham] sanoi: ‘Naisella ei tule olla valtaa miehen ylitse.’ Hän sanoi: “Entäs sitten Foibe, joka Raamatussa oli Paavalin apulainen?”

52 Tietenkin. Hän oli tavaroiden myyjä. Voisitteko te ajatella, että Paavali voisi sanoa: “Olkoot naiset hiljaa seurakunnissa”? Ensin kieltää heiltä puhumisen ja sitten kääntyy ympäri ja sanoo: “No niin, Foibe on minun apulaiseni

evankeliumissa ja hän tulee nyt saarnaamaan joitakin iltoja.” Mitä, hänhän kääntyisi omaa sanaansa vastaan. Ymmärrättekö?

53 Sitten hän sanoen, kaiken kukkuraksi: “Uskon, että se oli, Esteri joka oli yksi tuomareista Raamatussa.” Hän sanoi: “Nainen oli tuomarina Raamatussa. Jos tämä ei ole valtaa miehen ylitse!”

54 Tämän täällä seurakunnassa jokin aika sitten parantuneen liikemiehen vaimo sanoi: “Veli Branham, tämä on aina saattanut minut ymmälle.”

Minä sanoin: “Kuinka se voi saada sinut ymmälle, sisar?”

Hän sanoi: “No niin, tässä on eräs nainen tuomarina.”

55 Minä sanoin: “Se on politiikkaa eikä se kuulu seurakuntaan. Sillä ei ole mitään tekemistä seurakunnan kanssa.”

56 Paavali sanoi: “Olkoot he alamaisia, niin kuin myös laki sanoo.” Laki ei voinut asettaa naista papiksi, sitä ei voida tehdä... Te ette koskaan nähneet naista ylipappina, ette koskaan nähneet naista pappina. Sellaista ei ole missään Raamatussa. Te ette koskaan nähneet naista saarnaajana Raamatussa. Tietenkin.

57 Jotkut heistä olivat profetissoja, ja niin edelleen, Mirjam ja muut. Ja Ester… Yksi heistä oli tuomari Israelissa. Joskus he hallitsivat heitä kuningattarina ja niin edespäin sillä tavalla. Kuninkaan kuollessa kuningattaren täytyi ottaa hänen paikkansa siihen asti, kunnes he valitsivat toisen kuninkaan.

58 Tucsonin kaupungissa, Arizonassa, meillä on nainen tuomarina. Ja se on syynä siihen, miksi tuo kaupunki on niin saastainen. Naisella ei ole mitään asiaa politiikkaan. Hänellä ei mitään asiaa… mitään valtaa seurakunnassa.

59 Hänen paikkansa on olla miehen kuningatar kotona. Sen ulkopuolella hänellä ei ole yhtään mitään. Me tiedämme sen totuudeksi. Minä tiedän, että se kuulostaa vanhanaikaiselta, mutta minulla on vastuussa.

60 Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen tästä maasta, ääninauhat ja nuo kirjat tulevat edelleen elämään, ja monet teistä nuorista lapsista tulette tulevina päivinä toteamaan, että tämä on tarkalleen totuus, koska minä puhun sen Herran Nimessä.

61 Nyt me ihmettelemme, kuinka nainen, joka on hyvä nainen, joka on synnyttänyt tähän maahan, uskollisen miehensä kanssa, joka on hyvä mies, eräitä hienoimpia poikia, miehiä, joita olen koskaan tavannut. Ja niin pian kuin he kuulivat sanoman, he olivat myydyt sille sata prosenttisesti. Sellainen voi tapahtua vain ennalta määräämisen kautta. Se on ainoa tapa, miten se voi tulla.

62 Nyt, kysymys on tässä. Minä ajattelin, ymmärrättehän, miksi Herra palautti minut takaisin. “Etkä tiedä, että sinä olet alaston, kurja, viheliäinen, sokea etkä tiedä sitä.”

63 Ennen kuin tulen siihen, minä ehkä lyhyesti kertaan mitä muutama päivä sitten sanoin saarnassa täällä. Uskon sen olleen *Tämän maailman jumala*, joka on niin sokaissut ihmisten silmät, että he ehdottomasti palvovat perkelettä uskonnollisissa kokouksissaan. Oletteko te kaikki ymmärtäneet sen?

64 Sitten tuossa samassa saarnassa puhuin aiheesta, kuinka nainen, joka käyttää moraalittomia vaatteita säädyttömästi, tullaan tuomiolla tuomitsemaan katuprostituoituna. Se kuulostaa kauhean oudolta.

Sallikaa minun piirtää teille pieni kuva.

65 No niin, tässä on asianajaja, joka elää kaupungissa, nuori mies. Hän on mukava mies. Niin pitkälle kuin on kysymys politiikasta. Voimme kuvitella, että hän on yhtä kunnollinen politiikassaan kuin kuka tahansa. Ja sitten hän käy ulkona tytön kanssa, joka on hyvin suosittu. He rakastuvat ja menevät naimisiin. He osallistuvat kaikenlaisiin juhliin ja suuriin asioihin, joissa he kaikki juovat yhdessä. Lopulta tuo tyttö on saanut itselleen mukavan kodin. He elävät mukavassa asuinympäristössä. Ihmiset ajattelevat tästä miehestä hyvää, mutta hän... Molemmat heistä juovat. Nainen käyttää shortseja, leikkaa hiuksensa ja käyttää ehostusta, kaikki on niin seksikkäästä, kaunis nainen, joka näyttelee itseään. Kumpainenkaan heistä ei koskaan käy kirkossa.

66 Sitten heidän naapuriinsa muuttaa nainen, joka kuuluu baptistikirkkoon tai metodistikirkkoon, hän ja hänen miehensä. Nyt tämä nainen…

67 Sanokaamme, että hän on metodisti, koska metodisti uskoo enemmän pyhyyteen kuin baptisti. He kaikki lukuun ottamatta Uuden Testamentin Baptisteja, jotka uskovat pyhyyteen. Mutta tavallisesti baptistit eivät ensinkään usko pyhyyteen. He eivät usko sellaiseen asiaan. Niinpä sitten, sanokaamme, että hän on metodisti, koska he uskovat pyhyyteen.

68 Niinpä sitten metodisti nainen muuttaa samalle kadulle viereiseen taloon tämän naisen naapuriksi. Ja sanokaamme, että hänen miehensä on kirjanpitäjä tai työskentelee jossakin toimistossa. Nyt tämä metodisti nainen katsoo tätä toista naista.

69 Kun tämä lakimies lähtee kaupungin ulkopuolelle. Hänen nimensä on John. Sanokaamme, että hänen nimensä on John. Älkää nyt olettako sen perusteella mitään. Käytän nyt vain tekaistuja nimiä. Ja hänen nimensä on John. No niin, naisella oli ennen ollut tapana käydä ulkona Ralphin kanssa. Nämä kaikki ovat tekaistuja nimiä vain siksi, että voisitte ymmärtää tarinan, saada kuvan siitä.

70 Ensimmäinen asia, joka tapahtuu, jossakin humalaisten kutsuilla, on se, että Ralph halaa häntä uudelleen. Ja nyt hän syttyy uudelleen, koska hän luulee jälleen olevansa rakastunut Ralphiin. Sitten jonkin ajan kuluttua Ralph alkaa tapailla häntä, ja tämä nainen pystyy salaamaan sen Johnilta, pitää sen piilossa hänen silmiltään ja ajattelee olevansa älykäs, koska hän voi juosta Ralphin kanssa ja olla naimisissa Johnin kanssa. Näettehän, tällä naisella ei ole pienintäkään säädyllisyyttä. Ja hän ei pidä sitä minään.

71 Mutta tämä metodistinainen on kasvatettu ajattelemaan toisella tavalla. Ainakin hän käy kirkossa ja ajattelee, että tuo nainen on hirvittävä. Hän kertoo miehelleen tämän tullessa kotiin: “Näen tuon miehen menevän sinne sisälle tapaamaan häntä. Ja kun John on liikeasioilla jossakin, Filadephiassa tai jossakin muualla, tämä mies vie hänet ulos urheiluautossaan, ja he makaavat tuolla ulkona uimarannalla. Olen nähnyt heidän tulevan kotiin, ja joskus he eivät edes vedä verhoja eteen. Olen nähnyt hänen suutelevan ja rakastelevan häntä. Oi, eikö se olekin kauheata”, hän sanoo miehelleen. “Mitä, hänhän ei ole kuin yleinen prostituoitu.” Se on totta. Hän on pahempi kuin yleinen prostituoitu, koska hän on naimisissa oleva nainen. Ymmärrättekö? Ja tämä metodisti nainen ajattelee, että se on hirvittävää. Hän ei koskaan edes käy kirkossa.

72 Nyt tämä metodistinainen ei tekisi tuonkaltaisia asioita. Ei, todellakaan ei. Hän on säädyllinen nainen. Toinen asia on, että hän ei ottaisi pisaraakaan viskiä, koska metodistikirkko, yhdeksänkymmentä prosenttia heidän ohjelmastaan kieltää viskin, on viskiä vastaan. Niinpä heillä on tuo kielto-ohjelma, ja nuo ihmiset tuossa metodistikirkossa elävät, niin kuin tuo kirkko opettaa.

73 Mutta tämä sama nainen, tämä metodistinainen käy iltaisin ulkona miehensä kanssa ja käyttää shortseja sunnuntaisin pyhäkoulun jälkeen. Hän leikkaa hiuksensa ja käyttää huulipunaa ja jopa tupakoikin hieman.

74 Nyt, Jumalan Sanan mukaan, he molemmat ovat prostituoituja. Mutta tämä tässä on alaston viheliäinen, kurja ja sokea eikä tiedä sitä. Toinen on aivan yhtä syyllinen kuin toinenkin. Sillä mies, joka katsoo naista himoiten, on jo tehnyt huorin sydämessään hänen kanssaan.

75 Nyt tämä nainen saattaisi sanoa: “No niin, odotahan hetkinen, herra Branham. Minä annan sinun ymmärtää, että minä en ole prostituoitui.” Sisareni, jos sinut ehkä pantaisiin Raamatun eteen, ja sinä panisit kätesi sen päälle Jumalan läsnäolossa ja valalla vannoisit olleesi niin uskollinen miehellesi kuin vain voi olla. Sinun ruumiisi kuuluu miehellesi, mutta sinun sielusi kuuluu Jumalalle. Paha henki on voitellut sinut. Jos et olisi, niin minä voisin todistaa, että sinä olet täydellisesti mielenvikainen.

76 Mitä olisikaan tapahtunut sinun isoäidillesi, jos hän olisi kävellyt kadulla noissa shortseissa? He olisivat panneet hänet mielisairaalaan, koska hän tuli ulos ilman hametta. Hänen mielessään on jokin mennyt vialle. Jos se oli niin silloin, niin silloin se on niin nytkin.

77 Niinpä se saa koko maailman mielenvikaiseksi. Koko asia on mieletön. Ja se on niin salakavalasti hiipinyt sisälle, että ihmiset eivät tiedä sitä.

78 Nyt, onko hän prostituoitu? Ei niin, ettei hän olisi pitänyt valaansa miehelleen, mutta Jumalan edessä hänessä on paha prostituution henki, joka saa hänet pukeutumaan sillä tavalla, ja koska hän on Laodikean Seurakunta-ajassa. Hän ei tiedä tekevänsä sitä. Tuo viaton nainen ei tiedä, että Jumala tulee tuomitsemaan hänet prostituoituna. Siinä se on teille.

79 Yrittäkääpä sanoa se hänelle! Te ette voi sanoa sitä hänelle. Ei ole mitään tapaa saada häntä ymmärtämään sitä. Raamattu sanoo: “He ovat alasti, eivätkä tiedä sitä.”

80 Jos te sanoisitte hänelle henkilökohtaisesti, että hän on prostituoiduksi, hän voisi saada teidät pidätetyksi, hän tekisi sen. Minä en koskaan puhu henkilökohtaisesti kenestäkään. Minä puhun synnistä. Minä en sano: “Tämä määrätty seurakunta, herra se-ja-se täällä, tai saarnaaja se-ja-se, hän on...” Ei, ei, minä sanon, että tuo oppi, koko asia yhdessä... Minä en nimeä yksilöitä. Se ei koske yksilöitä, vaan tuota järjestelmää, jossa he ovat. Se on maailmallinen järjestelmä.

81 Veli George Wright istuu täällä, ja arvelisin, että hän on 75 tai 78-vuotias. Mitä sinä ajattelet, että olisi tapahtunut, jos jonakin päivänä olisit mennyt tapaamaan sisar Wrightiä, ja hän olisi seissyt siellä shortsit yllään. Mitä, sinähän et olisi koskaan... Sinä olisit hankkinut tuon naisen lukkojen taakse. Sinä et olisi koskaan mennyt naimisiin hänen kanssaan. Kuka hyvänsä nuori mies tuona aikana olisi tehnyt samoin. Ja jos se oli syntiä ja väärin silloin, niin se on sitä nytkin, mutta ihmiset ovat kasvaneet mielenvikaisuuteen.

82 Sallikaa minun profetoida jotakin teille, ennen kuin se tulee tapahtumaan. Koko maailma hapuilee mielenvikaisuudessa ja se tulee tulemaan pahemmaksi ja pahemmaksi ja pahemmaksi. Minä sanon teille, että se tulee olemaan joukko hulluja mielipuolia. Ja sillä tavalla se melkein nyt jo on.

83 Voitteko kuvitella miestä ajamassa ilman valoja väärällä puolella tietä? Ricky, joku nuori lapsi, joka on juuri lopettanut koulun. Hän tappaa joukon ihmisiä. Pysäyttikö se heitä. Seuraava tulee heti perässä ja tekee samoin. Voitteko kuvitella, että nuori mies, joka vähänkin arvostaa itseään, menisi tuonne ulos ja toimisi sillä tavoin kuin he tekevät?

84 Voitteko kuvitella nuorta naista, naiseuden kukoistuksessa, kaunis, hyvärakenteinen, jolla on kaunis muoto, profiili ja kasvot. Jo yksin se, että hän on kaunis, osoittaa, että me olemme lopunajassa. Näettekö, hän on kerta kaikkiaan omaksunut maailmalliset piirteet, maailmalliset asiat, eikä pyhyyden kauneutta, suloisuutta hänen sielussaan. Olen nähnyt naisia, joissa ulkoapäin ei ollut mitään katseltavaa, mutta puhukaapa heille kerran, puhukaa heille muutamia minuutteja, he ovat todella aitoja, jotakin, mitä ette voi jättää huomaamatta. Näettekö, ulkopuolinen kauneus on perkeleestä, se on maailmasta.

85 Katsokaa Kainin lapsia, kuinka he lankesivat siihen. “Kun Jumalan pojat näkivät, että ihmisten tyttäret olivat kauniita, he ottivat heitä vaimoikseen”, eikä Jumala koskaan antanut sitä heille anteeksi.

86 Katsokaahan noita israelilaisia naisia känsäisine käsineen ja sekaisine hiuksineen. Kun Jumalan pojat kulkivat mooabilaisten maan lävitse ja tapasivat nuo soreat naiset, joilla oli hiuslaitteet ja paljon ehostusta kasvoillaan, tai miksi te sitä kutsutte. Ja kun nuo Jumalan pojat näkivät nuo todella kauniit naiset, väärä profeetta sanoi: “Me olemme kaikki yhtä.” [Veli Branham koputtaa saarnastuolia kuusi kertaa.] He menivät naimisiin keskenään, eikä Jumala koskaan antanut sitä anteeksi heille.

87 He kuolivat erämaassa. Jokainen heistä kuoli sinne. Ilman toivoa, ilman Jumalaa ja iankaikkisesti kadotettuina, iankaikkisesti tuomittuina, vaikka he olivatkin nähneet Jumalan hyvyyden, vaikka he olivat juoneet milloinkaan kuivumattomasta lähteestä. He joivat kalliosta, jota oli lyöty. He olivat nähneet vaskikäärmeen tekemät ihmeet. Heidät oli kaikki kastettu Mooseksen kasteella Punaisessa Meressä. He olivat nähneet Jumalan käden. He olivat syöneet enkelten ruokaa ja tehneet kaikkia noita asioita. Mutta he sekoittuivat avioliiton kautta, he sallivat tuoda naisia sisälle ja menivät naimisiin keskenään. Ei tehden aviorikosta, vaan menivät keskenään naimisiin. Jumala ei koskaan antanut sitä heille anteeksi.

88 Tämä on toinen kerta, kun se tapahtui. Nyt, tässä me olemme kolmannessa kerrassa, pettävimmässä ajassa, mitä koskaan on ollut.

89 Minä tiedän että se on kovaa. Ja olen monesti ja monella tapaa ihmetellyt, että miksi niin koskaan tulee olemaan? Miksi minun täytyy niin lukea sääntöjä ihmisille? Mikä saa sen aikaan? Kuitenkin voin panna merkille, että jos se ei olisi Jumalasta, niin kukaan ei kuuntelisi. Ei yksikään nainen istuisi kuuntelemassa minua. Mutta he tulevat takaisin’ Koska siellä on joku, johon totuus on ankkuroitunut, ja joka sanoo hänelle, että se on oikein. Kaikesta huolimatta he tietävät, että se on oikein. Tarkatkaa nyt, mitä tapahtuu. Tiedän, että se on kovaa.

90 Se on aivan kuin jos lääkäri antaisi teille lääkettä, ja te kieltäytyisitte ottamasta sitä. Älkää silloin syyttäkö lääkäriä, jos te kuolette. Ja Tämä on lääkkeen kaltaista. Entä sitten näistä ihmisistä, jotka aina väittävät minua naisvihaajaksi?

91 Näettehän, tarkatkaa vain tapaa, miten naiset toimivat, ja minä tulen osoittamaan teille, missä seurakunta on. Naisilla on Laodikean moraali. He ovat maailmassa fyysisesti alastomia, viheliäisiä ja sokeita, eivätkä tiedä sitä. Ihmiset, maailman naiset ja seurakunta, ovat samassa tilassa. Tarkatkaa, kuinka kautta kaikkien aikojen luonnollinen on esikuva hengellisestä. Nyt jonakin päivänä tuomiolla...

92 Minä tiedän, että ei ole suosittua sanoa sitä, ja jos miestä ei ole määrätty sanomaan sitä, teidän on parasta olla sanomatta sitä, koska te vain matkitte jotakin. Ja silloin te aivan varmasti joudutte vaikeuksiin.

93 Pankaa merkille nyt, kuinka minä itse asiassa, niin kuin monesti on näyttänyt siltä, olen pitänyt naisten suuta avoinna ja kaatanut lääkettä heidän suuhunsa, ja sitten pitänyt käsiäni heidän suunsa päällä, ja joka kerta he ovat sylkäisseet sen ulos. Mitä jos lääkäri tekisi niin potilaalle, ja tämä kuolisi siitä syystä, että hän oli kieltäytynyt nielemästä lääkettä. Tuomiolla, kun kaikki nämä asiat, kuten hiusten leikkaamiset ja shortsien käyttämiset...

94 Minä vain rakennan. Hetki on käsillä, kun te tulette näkemään jotakin tapahtuvan, kun jotakin tulee tapahtumaan, jolle kaikki tämä on vain taustaa. Se on ollut vain perustuksen laskemista lyhyelle, nopealle sanomalle, joka on ravisteleva koko kansakuntaa.

95 Miksi olen aina moittinut naisia? Se on vain jotakin, jolla te voitte lyödä ympäri korvia. Jopa yrittää kertoa heille, mikä on oikein. Minä pidän kättäni tällä tavalla siinä paikassa, missä heidän suunsa on, ja he sylkevät sen ulos. Kuka voi silloin syyttää lääkäriä?

96 Mitä te tulette sanomaan tuomion päivänä, kun tuo sama ääni, joka on huutanut sitä vastaan, tullaan soittamaan jälleen uudestaan suoraan ihmisten kasvoihin? Kuinka he silloin voivat paeta sitä?

97 He sylkäisevät sen ulos sormienne välistä. Kaatakaa hieman lisää heidän kurkuistaan alas, niin kuin ravistaisitte heidän päätään, uudelleen ja uudelleen, eikä siitä ole apua. Kuitenkin te tulette ja kaadatte sitä uudelleen ja uudelleen. Ketä silloin voidaan syyttää? Ei lääkäriä eikä lääkettä, vaan henkilön asennetta. Niin se on tarkalleen. Tulee olemaan kauhistuttava päivä yhtenä näistä päivistä, kun tämä syntinen ja avionrikkojasukupolvi seisoo Kaikkivaltiaan Jumalan edessä.

98 Kun näen ikääntyväni ja näen olkapäitteni painuvan kumaraan ja tiedän olleeni 30 vuotta tällä puhujanlavalla. Kyllä, 33 vuotta tällä kentällä, se on mitkä aika. Se on 33 palveluksen vuotta. Kadun vain yhtä asiaa: ettei se ole kestänyt 133 vuotta, sillä, ollessani täällä kuolevaisena, tämä tulee olemaan viimeinen mahdollisuuteni saarnata Evankeliumia, mitä minulla koskaan tulee olemaan. Jumala auttakoon minua seisomaan niin totuudellisena kuin vain voi olla tälle Sanalle. Sanoa vain se, mitä Hän on sanonut.

99 Mikä saa tuon metodistinaisen toimimaan… Ei ole mitään tapaa saada häntä ymmärtämään sitä, koska hän on täällä Laodikean Seurakuntajakson ajassa.

100 Nyt otamme helluntailaisnaisen. Hän ei haluaisi käyttää shortseja eikä ehostusta eikä leikata hiuksiaan, mutta hän katsoo taaksepäin metodisteihin ja sanoo: “Katsohan, kuinka tuo nainen tekee noin ja noin.” Vaikka hän ei käytäkään shortseja, hänellä itsellään on leikatut hiukset.

101 Mitä korkeammalle te nousette Jumalassa, sitä syntisemmältä koko asia teistä näyttää. Voitte kuvitella, miltä se näyttää joskus rukouksessa, kun Pyhä Henki vie teidät toiseen ilmapiiriin, ja koko asia näyttää sekasotkulta. Sitten tullessanne takaisin ihmiset ajattelevat, että olette roisto, ja että te olette vain jokin vanha pisteliäs... Teitä pidetään hulluna, koska te olette kuin jokin vanha omituinen tyyppi, joka aina nuhtelee ihmisiä. Mutta jos te kerrankin nousisitte ylös tuohon ilmapiiriin, jossa te voitte olla Jumalan läsnäolossa, ei tunne-elämysten kautta, vaan aidon Pyhän Hengen ylös nostamina, silloin koko asian ylitse on kirjoitettuna: “ICHABOD”. Jumalan kirkkaus on jättänyt koko kirkkokunnallisen järjestelmän. Oikein. Yksikään niistä ei ole oikeassa.

102 Sallikaa minun piirtää teille pieni ympyrä. Jos minulla olisi taulu... Mutta haluan teidän katsovan tätä. [Veli Branham piirtää seuraavat ympyrät.] Piirrän ensin yhden ympyrän tällä tavalla ja sitten toisen ympyrän sen sisäpuolelle; siitä tulee kaksi. Sitten minä teen vielä yhden ympyrän sen sisäpuolelle, ja niitä on kolme rengasta sisäkkäin. Tämä tässä kuvaa nyt sinua.

103 Se on Jumala. Jumala kolminaisuudessa on yksi, ja ilman kolminaisuutta Hän ei ole Jumala. Häntä ei voida ilmaista millään muulla tavalla.

104 Niinpä et sinäkään voi olla tuotu ilmi ilman, että sinä kolminainen henkilö, jollainen sinä olet. Se on ruumis, henki ja sielu. Ilman yhtä niistä sinä et ole täydellinen. Näettehän? Jos teillä ei ole sielua, te ette ole mitään. Ilman henkeä te ette ole mitään. Jos teillä ei olisi ruumista, te olisitte henki, ilman ruumista.

105 Niinpä Jumala on täydellinen olennon kolmiyhteytenä. Ei olentojen kolmiyhteytenä, vaan yksi olento kolmiyhteydessä. Isä, Poika ja Pyhä Henki on yksi todellinen ilmi tuotu Jumala. Jumala!

106 Huomatkaa tässä... Odottakaahan hetki. Uskon lukeneeni tämän joitakin minuutteja sitten. Kuunnelkaahan tätä:

> *Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: nämä asiat sanoo Aamen, uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku.*

107 Jumala on Luoja. Ja kuinka Hän koskaan tuli luoduksi? Mutta tämä on Jumalan luomakunnan alku. Kun Jumala, Henki, oli luotu miehen muotoon, se oli Jumalan luominen, Jumalan, Luoja itse tuli luoduksi. Jumala, joka teki tomun, teki kalsiumin, kaliumkarbonaatin, kosmisen valon ja vuoriöljyn ja pani nämä asiat yhteen, loi itsensä, Jumalan luomakunnan alku.

108 “Aamen”, lopullinen. Aamen tarkoittaa: niin se olkoon. “Jumalan lopullinen”, kun Jumala oli tullut täydelliseksi Hänen luomakunnassaan.

109 No niin, mitä se oli? Kukaan ei ole Jumalaa milloinkaan nähnyt, mutta Isän Ainosyntyinen on ilmoittanut Hänet. Käsitättekö te sen?

110 Vain pieni hetki, jos ette ole kiireisiä. Menkäämme Kolossalaiskirjeeseen hetkiseksi, Kirjoitukseen, joka sattui juuri tulemaan mieleeni. Menkäämme Kolossalaiskirjeeseen, ja uskoisin sen olleen ensimmäisessä luvussa. Minun täytyy varmistaa tämä, koska en ajatellut tätä ennakolta. Ollessani nuori saarnaaja minä saatoin muistaa nämä asiat [Veli Branham napsauttaa sormiaan] noin vain, mutta tultuani vanhemmaksi, minä en voi... Uskoisin, että aloitamme 9. jakeesta. “Tästä syystä”, Paavali kertoo Kolossalaisille Kristuksesta, kuka Hän oli.

> *Tästä syystä myöskin me, siitä päivästä alkaen kun kuulimme siitä, emme ole lakanneet rukoilemasta teidän puolestanne ja haluta, että te voisitte olla täytetyt hänen tahtonsa tuntemisella kaikessa viisaudessa ja hengellisessä ymmärtämisessä.*

Että te voisitte vaeltaa Herran arvoisesti miellyttäen kaikessa, ollen hedelmälliset kaikessa hyvässä työssä ja kasvaen Jumalan tuntemisessa.

Vahvistettuina kaikella väkevyydellä, hänen kunniallisen voimansa mukaan, kaikella pitkämielisyydellä ja kärsivällisyyden riemulla.

Kiitäen Isää, joka on tehnyt meidät soveliaiksi olemaan osalliset pyhien perinnöstä valkeudessa.

Joka on vapauttanut meidät pimeyden vallasta, ja on siirtänyt meidät hänen rakkaan Poikansa valtakuntaan.

111 Tässä me tulemme nyt siihen. Tarkatkaa nyt.

Jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, jopa syntien anteeksi saaminen.

Joka on näkymättömän Jumalan kuva.

112 Käsitättekö sen? Kolossalaiskirje 1:15.

Esikoinen ennen kaikkea luomakuntaa.

113 Aamen! Mikä Hän on? "Ensiksi syntynyt ennen kaikkea luomakuntaa." Olkoonpa se enkeli, tai mikä hyvänsä se saattaa ollakin, Hän on ensiksi syntynyt ennen kaikkea luomakuntaa.

Sillä hän loi kaikki asiat, (kaikki mitä on luotu)*, mitä on taivaassa ja mitä on maassa, näkyväiset ja näkymättömät, olkoonpa ne valtaistuimia tai valtoja tai valtakuntia tai voimia, kaikki asiat hän on luonut, ja häntä varten.*

114 Olkoonpa se mitä tahansa se saattaakin olla, ei ole toista olentoa.

Ja hän on ennen kaikkia asioita, ja hän pitää kaikki asiat olemassaolossa.

115 Olkoonpa se sitten Isä, Poika, Pyhä Henki, tai mitä tahansa se onkin: "Ja hän on ennen kaikkia asioita. " Ennen kaikkia asioita, jotka ovat Taivaassa, maassa, näkyvät, näkymättömät, mitä hyvänsä, tämä Jumalan Poika oli ennen kaikkia asioita. Onko tämä oikein? Ei väliä sillä, oliko ne valtaistuimia, valtakuntia, mitä tahansa ne olikin, taivaallisia valtaistuimia, kuningaskuntia, mitä tahansa ne voisivat olla. Toisella puolella olevat suuret yliluonnolliset valtakunnat, missä iankaikkisuuksissa ovatkaan, mitä tahansa ne ovatkaan, enkelit, jumalat, mitä tahansa ne ovatkaan: "Hän on ennen kaikkia asioita." Aamen Ettekö voi nähdä häntä? "Hän oli ennen kaikkia asioita." Ja: "Hän oli luonut ne." Nyt, 17. jae:

Ja hän on ennen kaikkia asioita, ja hän pitää kaikki asiat olemassaolossa.

116 Mikään muu ei voisi saada sitä toimimaan kuin Hän. Olkoonpa se Isä Jumala tai Pyhä Henki Jumala. Olkoonpa ne enkeleitä, valtakuntia, voimia, hallituksia, mitä hyvänsä ne ovatkin, Hän pitää kaikki asiat toiminnassa. Hän pitää kaikki asiat olemassaolossa.

Ja hän on ruumiin, seurakunnan, pää, joka on alku -- joka on alku, esikoinen kuolleista nousseiden joukossa, (se tarkoittaa: sen nostamista ylös, jota Hän tuli lunastamaan) *että hän olisi kaikkia asioita korkeampi.*

117 "Että olisi korkeampi", tiedättekö mitä se merkitsee? Se on kaiken yläåuolella. Hän on yläpuolella kaikkia asioita, joita koskaan on luotu, jokaista enkeliä, jokaista olentoa, kaikkea mitä on olemassa, Hän on kaikkien asioiden yläpuolella. Mikä luomus on tällainen? Kuka se voisi olla? Kaikkien asioiden yläpuolella. "Ja tehden rauhan…" Katsotaanpa, hetkinen vain. Korkemm…

Sillä Isä miellytti se, että hänessä tulisi kaikki täyteys asumaan.

118 "Kaikkien asioiden koko täyteys", koko Jumalan täyteys, kaikki enkelien täyteys, koko ajan täyteys, koko iankaikkisuuden täyteys, kaikki asuu Hänessä. Sellainen on tämä mies.

Ja tehtyään rauhan hänen ristinsä veren kautta, sovittaen hänen kauttaan kaikki asiat itsensä kanssa, hänen kauttaan, minä sanon, olivatpa ne asiat maassa tai taivaassa.

119 Siinä on tuo suuri Olento, josta me puhumme. "Jumalan luomakunnan alku."

120 Nyt, tuo Seurakunta, Hänen koko tarkoituksensa oli Seurakunta. Kuinka me pääsemme tähän Seurakuntaan? Yksi Henki on kastanut meidät kaikki yhteen Ruumiiseen. Seurakunta, Kristuksen Ruumis. Se ei voi epäonnistua.

121 Tässä on nyt se, mitä tapahtuu. Tarkatkaa nyt vain tätä pientä kuvaannollista piirrosta tässä. [Veli Branham näyttää jälleen piirrostaan kolmesta ympyrästä.]

122 Tämä ulkopuolinen mies on liha. Se on se, mitä me katsomme, se, mitä me voimme nähdä. Ja tuohon ruumiiseen on viisi sisäänkäyntiä. Kuka hyvänsä kansakoulun käynyt lapsi, kuten minä, tietää, että on viisi aistia, jotka hallitsevat ruumista: näkö, maku tunto, haju ja kuulo. Ilman näitä te ette voi olla kosketuksessa ruumiin kanssa. Tämä on ainoa

tie, joka teillä on ruumiiseen: näkö, maku, tunto, hajuja kuulo. Nähdä se, maistaa se, tuntea se… Nyt tämä on tuo paha, ulkopuolella.

123 Nyt, tämän sisäpuolella on henki, joksi te tulette synnyttyänne tänne, ja elämän henkäys on hengitetty teihin. Tuo henki on luonteeltaan maailmallinen, koska Jumala ei antanut sitä, mutta se annettiin Jumalan sallimuksesta. Ymmärsittekö sen? Sillä jokainen lapsi, joka on syntynyt maailmassa, on syntynyt synnissä, muodostunut vääryydessä ja tullut maailmaan puhuen valheita. Onko se oikein? Niinpä tämä henkilö täällä sisäpuolella on synnintekijä alusta alkaen. Nyt, mutta…

124 Nyt, silläkin on viisi sisäänkäyntiä… En tiedä voinko nimetä niitä suoralta kädeltä, mutta ne ovat: ajatus, omatunto, ja rakkaus, valinta… Ei. Tietoisuus, , rakkaus ja järki… Henkeen on viisi sisäänkäyntiä. Te ette voi ajatella ruumillanne. Teidän täytyy ajatella hengellänne. Teillä ei voi olla omaatuntoa ruumiissanne. Teidän ruumiillanne ei ole ensinkään henkisiä kykyjä. Niinpä teidän täytyy ajatella hengellänne. Teidän täytyy järkeillä hengellänne. Te ette voi järkeillä fyysillisellä olemuksellanne, koska järki ei näe, maista, tunne, haista eikä kuule. Järkeily on jotakin, jota te teette mielessänne. Jos olette unessa tai pyörtyneet, niin teidän ruumiinne makaa siellä kuolleena, mutta teidän henkenne voi yhä järkeillä, käyttää noita viittä aistia, jotka tuolla sisäisellä miehellä on.

125 Nyt tulemme viimeiseen mieheen, joka on sielu. On vain yksi aisti, joka hallitsee sitä, ja se on… moraalisen valinnan vapaa tahto, valita tai hyljätä.

126 Syy siihen miksi ihmiset tänään… Nyt, älkää nyt unohtako tätä, ja te tulette näkemään, mikä on alkuperäinen todiste Pyhästä Hengestä. Ymmärrättekö?

127 Nyt, ihmiset voivat elää tässä hengessä ja he tanssia hengessä. He huutavat hengessä, he menevät kirkkoon hengessä ja heillä voi olla ehdottomasti aito Pyhän Hengen voitelu tuon hengen yllä, ja silti voivat olla kadotettuja ja aivan yhtä paljon perkeleen riivaamia kuin olla voivat tuossa hengessään.

128 Koska, tarkatkaa, tämä on syy siihen, miksi te ette voi kertoa tuolle naiselle, että on väärin, että hän käyttää shortseja. Te ette voi sanoa hänelle, että hänen hiustensa leikkaaminen on väärin. “No niin, mitä merkitystä teidän hiuksillanne on sen kanssa?” Hyvä, sillä oli merkitystä Simpsonille.

129 “Kuka hyvänsä lisää yhden sanan tähän tai ottaa pois yhden sanan siitä...” Jossakin teillä täytyy olla lopullisuutenne.

130 Nyt esimerkiksi, jos minä olisin baptisti, ja te tulisitte ja kertoisitte minulle, että minun täytyisi olla kastettu Jeesuksen Kristuksen Nimessä samalla tavoin kuin se on Raamatussa. Niin tiedättehän, että ensimmäiseksi minä sanoisin: “Minäpä kysyn sitä pastoriltani.”

131 Menen pastorin luo, ja hän sanoo: “Oi, se oli jotakin siellä kaukana menneisyydessä, ymmärräthän. Kyllä, näethän, me baptistit, tässä on se, mitä me uskomme: me uskomme, että meidät tulee upottamalla kastaa arvonimiin Isä, Poika ja Pyhä Henki. Tällä tavoin kaikki seurakunnat tekivät sen, sen jälkeen, kun John Smith perusti sen, ja tällä tavoin miten se tehdään.” No niin, se on teidän lopullisuutenne, mutta se ei pidä yhtä sen kanssa, mitä Jumalan Sana sanoo!

132 Mitä jos te olette metodisti ja teidän tapanne on pirskotella, ja sitten teille kerrotaan, että teidät tulisi upottaa? Ymmärrättekö, mitä minä tarkoitan? Te menette metodistipastorin luo, ja hän tulee kirjoittamaan piispalle kysyäkseen, mitä se-ja-se sanoo tästä. “Mutta me, metodistikirkko, jonka perustivat John Wesley, Whitefield, Asbury, ja loput heistä, siellä Englannissa 300 tai 400 vuotta sitten. Me teimme tämän asiakirjan, seuraten John Wesleytä, että meidät tulee pirskotella, koska se on vain ulkonainen muotomeno. Me ajattelemme, että pirskottelu on aivan yhtä hyvä kuin jokin muukin tapa.” Jos metodistikirkko on teidän lopullisuutenne, niin niin pitkälle te menette.

133 Jos olette katolilainen... Ja minä sanon teille, että Raamattu ei kiellä lihan syöntiä perjantaisin, ja kaikkia näitä tämänkaltaisia asioita, ja “Pyhä Ehtoollinen ei ole vohveli, koska se on Henki” ja niin edelleen. Ja te menette pappinne luo, ja hän tulee sanomaan teille: “Tässä se on kirjoitettuna, juuri tässä meidän asiakirjassamme.” Ja jos kirkko on teidän lopullisuutenne, niin te ette välitä mitään siitä, mitä kuka hyvänsä muu sanoo. Se on teidän lopullisuutenne.

134 Oi, Jumala auttakoon, että tämä uppoaa sisälle! Minusta koko asia on väärin. Jumalan Sana on lopullisuus! Mitä hyvänsä Sana sanoo, se on oikein.

135 Nyt ainoa tapa, miten nämä asiat ovat tässä pienessä sisäisessä miehessä, on se, että te olitte ennalta määrätty, koska te olitte Jumalan kanssa, te olette osa Jumalaa.

136 Minä olin isässäni. Minä olin myös isoisässäni ja isoisäni isoisässä. Minä olin siellä siemenenä.

137 Minä olin Kristuksessa! Te olitte Kristuksessa ennen maailman perustamista! Hän tuli lunastamaan Hänen omansa, Hänen omansa, jotka olivat Hänessä. Hallelujaa! Hänen lapsensa, jotka olivat Hänessä.

138 Hän ei koskaan tullut pelastamaan perkeleen lapsia. He eivät koskaan tule tietämään sitä. He ovat niin ovelia älyllisen oppineisuutensa tiellä, että teitä ei voida ensinkään verrata heihin. Te ette voi voittaa heitä puhumisessa. Mutta uskon kautta te näette sen.

139 Tieteessä ei tarvita lainkaan uskoa. Tiede todistaa sen, mistä he puhuvat. Se ei tarvitse lainkaan uskoa.

140 Katolinen pappi tulee kertomaan teille: “Katsokaa kuinka pitkään katolinen kirkko on ollut. Katsokaa kuinka pitkään se on seissyt pakanuuden vainon alaisena.” Metodistikirkko sanoo: “Katsokaahan tänne, kuinka pitkään....”

141 Minä näin kirkon... Jos puhutaan tekopyhyyden merkistä, Niin minä näin sen tullessani eilen tänne. Siellä luki: “Kristuksen Kirkko, perustettu vuonna 33.” Eikä se ole vielä edes satavuotias! Kirkkokunta. Oi! “Apostolien oppi.” Heillä on tuskin mitään. He ovat tämän päivän saddukeuksia, ei Henkeä, ei… Ja te ette voi kertoa siitä heille. Te ette voi puhua heille. Te ette voi järkeillä heidän kanssaan.

142 Koska me menemme järkeilyn ohitse. “Älkää nojatko omaan ymmärrykseenne.” Usko ei lainkaan järkeile. Usko uskoo sen.

143 He sanovat: “Katsohan nyt tänne. Uskotko sinä, että meidän täytyy tehdä näitä vanhoja asioita, joita siellä oli? Hölynpölyä.”

144 Mutta Raamattu sanoo niin. Minä en voi selittää, miten se tapahtuu, mutta se tapahtuu! Jumala sanoi niin. Niinpä teillä ei ole... En voi sanoa teille yhtään mitään siitä. Usko ei selitä sitä. Tiesittekö sen? Usko ainoastaan uskoo sen.

145 Jeesus sanoi Nikodeemukselle, joka kuului oman aikansa kirkkojen neuvostoon ja joka tuli Hänen luokseen yöllä ja sanoi: “Mestari, me tiedämme Sinun olevan Jumalasta lähtenyt opettaja, koska ei kukaan voi tehdä asioita, joita Sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssaan.”

146 Hän sanoi: “Totisesti, Minä sanon sinulle, ellei ihminen ole syntynyt uudelleen, hän ei voi edes nähdä Jumalan valtakuntaa.”

147 Hän sanoi: “Minä, vanha mies, voisinko minä mennä äitini kohtuun ja syntyä uudestaan?”

148 Hän sanoi: “Nyt, miten Minä voisin kertoa teille taivaallisia asioita, kun te ette edes usko maallisia asioita?”

149 Sitten Hän sanoi yhtenä päivänä: “Ellette te syö Ihmisen Pojan lihaa ja syö Hänen vertaan, teillä ei ole elämää itsessänne.” Hän ei selittänyt sitä.

150 Nuo apostolit ja nuo, jotka tuona päivänä olivat määrätyt elämään, tiesivät sen. Hän sanoi: “Kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, ovat tuleva. Ainoa asia, mitä Hänen täytyi tehdä, oli vain tehdä Minun ääneni tunnetuksi, he tuntevat sen. Sillä Minun lampaani tuntevat Minun ääneni.” Ja ääni on Sana lausuttuna. [Tyhjä kohta nauhassa.] “He tulisivat uskomaan sen joka tapauksessa. Heidän ei tarvitse tieteellisesti todistaa mitään eikä kysyä siitä saddukeuksilta tai fariseuksilta, eikä keneltäkään muultakaan. Minä sanoin sen, he uskovat sen. Sillä Minun lampaani kuulevat Minun ääneni.”

151 Tämä tässä on Jumalan ääni kirjoitetussa muodossa, koska tämä on täydellinen Jeesuksen Kristuksen ilmestys, Vanha ja Uusi Testamentti yhteen pantuna. Aamen. Siinä se on teillä.

152 Miksi? Te sanotte: “Nämä ovat hyviä ihmisiä. Mikä saa heidät…” Koska, yksi asia, heidän kiinnityspaalunsa on kirkko. Te muistatte viime sunnuntain... Kuinka monet olivat täällä kuulemassa saarnaa *Lopunajan voidellut*? Luulen, että te kaikki kuulitte sen. Näettehän, he ovat voideltuja. Heidän henkensä on voideltu, tämä toinen sisäinen ihminen.

153 Nyt tämä ensimmäinen nainen ei kiinnitä mitään huomiota siihen, mitä kirkko sanoo, tai mitä joku muu sanoo. Hän luulee olevansa älykäs. Hänellä on yliopistokoulutus. Hän voi pimittää sen mieheltään ja ajattelee olevansa älykäs tehdessään niin.

154 Tämä toinen nainen taas on alaston, sokea eikä tiedä sitä. Oi, se on säälittävää, mutta tämä on kuva, jonka Raamattu antaa siitä. No niin, hän käy kirkossa. Tämä nainen on todennäköisesti parempi ja elää puhdasta, hyvää elämää. Kenelläkään ei ole mitään sitä vastaan. Jumala on oleva sen Tuomari. Minä en tiedä. Minä en ole tuomari.

155 Minä olen vastuussa vain siitä, mitä Jumala näyttää minulle. Siitä apostolit puhuivat: “Me puhumme sitä, minkä me tiedämme, mitä olemme kuulleet ja mitä olemme nähneet.” Siinä kaikki mistä minä olen vastuussa. Siinä on kaikki, mistä te olette vastuussa.

156 Mutta nyt, jos te ottaisitte tuon saman naisen... Minne hän on päätynyt? Hän on liikkunut sen ympärillä. Hän on kuullut. Ei ole epäilystäkään, etteikö hän olisi monesti kuunnellut radiota. Jumalan Ääni on monesti puhunut. No niin, hän tulee ja liittyy tähän kulttiin, tähän seuraan. Kaikki seurakunnat ovat seuroja, joka ainoa. Se on tarkalleen oikein. Ne ovat vain majataloja, kerhoja, missä ihmiset kokoontuvat yhteen jäseninä. Niinpä hän tulee tänne, ja se sopii hänelle hyvin. Jos te nyt menette ja kerrotte hänelle, mitä hänen täytyy tehdä, hän ei tule kuuntelemaan teitä. Te näytätte sen hänelle Raamatusta; hän ei halua kuunnella sitä.

157 Nyt rakas veljeni tai sisareni, vain yksi tai kaksi huomautusta lisää ennen kuin lopetamme. Viidentoista minuutin kuluttua pääsette lähtemään pois.

158 Katsokaahan nyt, minä haluan kysyä jotakin. Miksi tuo nainen ei voi nähdä sitä? Miksi hän ei voi? Niin pitkälle kuin on kysymys fyysisestä aviorikoksesta hänen miestään kohtaan, hän ei ole syyllinen. Hänellä ei ole mitään tunnustettavaa. Hän on yhtä puhdas kuin hän oli syntyessään. Kukaan mies ei ole koskenut häneen.

159 Minä puhun nyt yhtä aikaa sekä naiselle että seurakunnalle. Hän on yhtä puhdas kuin hän oli syntyessään. Sellainen seurakunta tarkalleen on, kun hän [nainen] syntyi, mutta hän [nainen] oli syntynyt synnissä ja muodostunut vääryydessä. Näettekö, mitä minä tarkoitan?

160 Nyt kun te kerrotte hänelle, että hänen on väärin leikata hiuksiaan. Raamattu sanoi niin! Että hänen on väärin käyttää noita shortseja. Raamattu sanoi niin! Hän on sanova: "Hölynpölyä." Miksi? Hänen lopullisuutensa ei ole täällä alhaalla kolmannessa persoonassa, tässä sielussa, joka on ennalta määrätty, ja jonka Jumala on lähettänyt, vaan hänen lopullisuutensa on organisaatiossa, jonka joku mies on organisoinut tämän Sanan ulkopuolella. Ymmärrättekö?

161 Mutta jos Jumalan Sana on syvällä tuossa sielussa, se sanoo: "Aamen, minä näen sen." Se asettuu samaan linjaan Sen kanssa. Katsokaahan tänne nyt. Sen vuoksi mies, joka on syntynyt Jumalan Hengestä...

162 Näettehän, tässä on ulkopuoli, liha. Puhun sekalaiselle kuulijakunnalle, mutta minä puhun kuten teidän pastorinne ja veljenne. Tässä on liha. Se on heikko. Sen luonne on sellainen. Pieni nainen kävelee alas katua, ja siellä on joku nuori mies, nuorukainen, hän on 17, 18, 20-vuotias, 25, 30, kävellen siellä. Sitten tämä nuori nainen tulee väännellen jokaista ruumiinsa muotoa kävellen korkeakantaisissa kengissä pukunsa pullistellessa edessä ja takaa, ja hameenhelma on korkealla polvien yläpuolella, tai sitten hänellä on shortsit yllään. Tiedättekö, että Raamattu sanoo, että hän tulusi toimimaan sillä tavalla? Te tiedätte Raamatun sanoneen, että hän tulisi toimimaan tällä tavalla, ja kuinka hän tulisi olemaan niin saastainen.

163 Luitteko tämän kuun Valituista Paloista, kuinka miehet ja naiset tänä päivänä, kuinka pienet tytöt, 20 - 25-vuotiaina ovat vaihdevuosissa. Ja että te tieteen mukaan tulette keski-iän elämänmuutokseen ollessanne 20 - 25 vuoden ikäisiä. Minun ikäluokassani se oli noin 30 - 35 vuotiaana. Eikä minun äitini aikana nainen koskaan tullut vaihdevuosiin ennen kuin hän oli täyttänyt 40 tai 45 vuotta.

164 Mikä saa sen aikaan? Tieteen risteyttämä ruoka on vääristellyt koko ihmisruumiin, kunnes meistä on tullut vain turmeltuneisuuden joukko. Jos fyysinen olemus on turmeltunut, niin eivätkö aivosolutkin kuulu tuohon fyysiseen olemukseen?

165 Tarkatkaa nyt, kuinka Henki seuraa tätä. On tuleva aika Herran Nimessä, että ihmiset tulevat täysin mielisairaiksi. Raamattu sanoi niin. He tulevat kirkumaan ja huutamaan noiden suurten hirvittävän näköisten olentojen vaivatessa heidän mielikuvitustaan. Radiot ja nuo asiat televisio-ohjelmissa tulevat tuottamaan sen. Maan päällä tulee olemaan sellaisia asioita kuin 14 puun korkuisia muurahaisia. On oleva lintuja, joiden siipiväli on 6 tai 7 kilometriä, ja ihmiset näkevät niitä. He tulevat kirkumaan ja huutamaan armoa, mutta se on oleva vitsaus. Odottakaa, kunnes saarnaan noista vitsauksista, kun ne tullaan avaamaan.

166 Nähkää mitä Mooses teki fyysisessä olemuksessa, ei hengellisessä. Kun Jumala sanoi Moosekselle, joka oli Hänen profeettansa: "Mene sinne, ota kourallinen tomua ja heitä se ilmaan ja sano: 'NÄIN SANOO HERRA: kirppuja on tuleva maan päälle." Siellä ei ollut kirppuja. Ensimmäinen asia, tiedättehän, he alkoivat nähdä jotakin liikehtimistä pensaikossa. Katsottuaan uudestaan, siellä oli jotakin muuta. Ja jonkun ajan kuluttua niitä oli niin paksuna kerroksena, että te ette olisi voineet kahlata niiden lävitse.

167 Mistä ne tulivat? Jumala on luoja! Hän voi tehdä mitä Hän tahtoo. Hän on ylin hallitsija. Hän voi valmistaa linnun, jonka siivet ylettyvät maapallon toiselta puolelta toiselle.

168 Hän sanoi: "Tulkoon kärpäsiä koko maan päälle." Maassa ei ollut kärpäsiä. Ensin alkoi yksi kärpänen lennellä ympäriinsä. Sitten niitä oli 8, 10 tai 12, ja ennen kuin huomasittekaan, te ette voineet kävellä niiden lävitse. Jumala, Luoja, Hän pitää Sanansa.

169 Hän ojensi sauvan Jumalan käskystä ja sanoi: "Tulkoon sammakoita ja peittäköön ne maan." Ja sammakoita tuli, niin että niitä kerääntyi suuriin kasoihin, kaikkialla oli hirvittävä haju, niitä oli ehkä 15 tai 20 metriä paksulti. Niitä oli faaraon komeroissa. Jos katsoitte lakanan alle, niitä saattoi olla siellä 500. Sammakkoja oli vuoteen alla ja matoilla. Kaikkialla oli sammakoita, sammakoita, sammakoita. Jumala, Luoja, on ylin hallitsija! Mitä Hän sanoo, Hän tulee tekemään.

170 Ja Hän sanoi, että tulisi olemaan hirvittäviä näkyjä maan päällä. "Heinäsirkkoja, joilla olisi hiukset kuten naisilla", pitkät hiukset, jotta ne kummittelisivat naisille, jotka ovat leikanneet hiuksensa. Niillä on hampaat kuin leijonilla ja pistimet hännissään niin kuin skorpionilla. Ne tulevat kiduttamaan ihmisiä monta kuukautta. Odottakaahan vain, kunnes tulemme noiden vitsausten avaamiseen ja noihin Seitsemään Ukkosenjylinään. Tarkatkaa mitä tapahtuu.

Oi veli, sinun on parasta tulla Kooseniin, kun vielä on aikaa tulla Kooseniin. Älkää kiinnittäkö mitään huomiota tähän ulkopuoleen.

171 Katsokaahan tänne, tässä tulee pieni nainen alas katua ja vääntelee itseään. Tässä on nuori mies, ja hän sattuu näkemään sen. Hän on kirkon jäsen, hän on helluntailainen. Mikä tahansa hän onkin. Mutta ensimmäiseksi, tiedättehän, siellä ole minkäänlaista kiinnekohtaa. Tämä nainen sanoo: "Hei." Tällä miehellä on kihara tukka ja hän on hyvän näköinen, hyväryhtinen nuori mies, joka ehkä on yrittänyt elää oikein. Nainen kävelee hänen tykönsä, joka saattaa olla jopa saarnaaja. Ensimmäinen asia, tiedättehän...

172 Mitä se on? Tämä ulkopuoli tässä, tämä liha haluaa, ja henki täällä sisäpuolella, joka on voideltu, sanoo: "Älä tee sitä! Älä tee sitä!" Mutta mitä se on tekevä? Se kääntyy ympäri, ja hän on mennyttä. Ensimmäiseksi, tiedättehän, hän yrittää sopia tapaamisesta hänen kanssaan. Tuo mies on syyllinen aviorikokseen, koskettipa hän häntä tai ei.

173 Mutta aito uudestisyntynyt Jumalan poika... Aamen! Te ette voi itse tehdä sitä. On täydellisesti mahdotonta punaverisen miespuolisen henkilön kävellä tuollaisen naispuolisen edessä tuolla tavalla, ilman että jotakin tapahtuisi. Mutta kun siellä on jotakin sisäpuolella, tuo pieni uudestisyntynyt jokin siellä...

174 Vaikka tuo mies olisi saattanut huutaa, puhua kielillä, hypätä, tanssia, ja kaikkea muuta, voideltu Hengellä, tehnyt kaikkia Hänen Henkensä kautta merkkejä ja ihmeitä, joista Jumala puhuu Sanassaan. Jeesus sanoi: "Moni on tuleva Minun tyköni tuona päivänä ja sanova: 'Herra, enkö minä profetoinut Sinun Nimessäsi. Enkö ajanut ulos perkeleitä Sinun Nimessäsi. Enkö minä…'" Hän on sanova: "Menkää pois Minun tykööni, te vääryyden tekijät." Mitä on vääryyden tekeminen? Se on jotakin, mistä te tiedätte, että teidän tulisi tehdä se, mutta ette kuitenkaan tee sitä. "Menkää pois Minun tykööni, te vääryyden tekijät. Minä en edes tunne teitä."

175 Mutta syvällä tuon miehen sisäpuolella... Jos tuo kiinnityspaalu olisi ollut siellä, tuo Jumalan Siemen, joka oli ennalta määrätty ennen maailman perustamista, ei ole väliä sillä mitä tapahtuu, se pitää otteensa hänestä, se on siellä pysyväisesti.

176 Siksi tuo nainen käyttää noita shortseja. Hänet on pidetään yhtä lailla prostituoituna, kuin nainen joka tekee teon. Hän ei tiedä sitä, että se on henki... Kuinka hän voi tietää lopullisuutensa?

177 Mitä on lopullisuus? Se on viimeinen sana. Lopullisuus on aamen. Se päättää kaiken taistelun. Se on teidän lopullisuutenne.

178 Jos teidän seurakuntanne on helluntaikirkko, joka kertoo teille, että pitkät hiukset ovat ainoastaan fanaattisuutta: "Sinulla on vararengas niskassasi", ja niin edelleen, tuon kaltaisia asioita, silloin tuo mies, joka sanoo niin, on perkeleen riivaama.

179 Sillä Jumalan Sana sanoi: "On häpeä, jos nainen leikkaa hiuksiaan. Hän häpäisee päänsä." Ja jos hän tuottaa häpeää aviomiehelleen, ja hänen aviomiehensä on Seurakunta, ja Seurakunta on Kristus, silloin nainen on häpeällinen uskonnollinen prostituoitu, alaston eikä tiedä sitä. Alaston. Eikö Raamattu sanokin, että naisen peite on hänen hiuksensa? Eikö hiuksia ole annettu hänelle peitteeksi?

180 Jonakin päivänä siellä tuomiolla... Olen yrittänyt kaataa lääkettä suustanne sisään ja pitää kättäni sen päällä, ja te syljette sen suoraan ulos sormien välistä. Jumala on tuomitseva heidät jonakin päivänä. Se on NÄIN SANOO HERRA. Se ei ole ollut vain hassuttelua, tai jokin hullu vanha mies fanaattisuudessaan. Se ei ole sitä, koska se on Herran Sana.

181 Todellinen aito kristitty tulee tekemään tuon sisäisen miehen mukaan, tuon Hengen, joka oli siellä alussa, ja joka on Sana!

182 Niin kuin Hän oli teidän kaikkien täyteys, samoin tekin olitte Hänessä Golgatalla. Hän tiesi ennalta, että te tulisitte olemaan täällä. Hän vain puhui sen, mitä tulisi tapahtumaan. Ja te olitte Hänessä. Te kuolitte Hänen kanssaan. Te kuolitte ylpeydellenne, te kuolitte himoillenne, te kuolitte maailmalle! Kun Hän kuoli, te kuolitte Hänen kanssaan Golgatalla ja nousitte ylös Hänen kanssaan, kun Hän nousi ylös kolmantena päivänä. Ja koska te vastaanotitte Hänet, niin te nyt istutte taivaallisissa paikoissa. Hallelujaa!

183 Siinä se on teille. Se on tuo sisin mies, tuo sisin, joka vahvistaa Sanan. Te riiputte Sanassa kaikesta huolimatta, te ette voi sille mitään. Minä opin sen monia vuosia sitten.

184 Pieni vauvani lepäsi siellä kuolevana. Vaimoni lepäsi ruumishuoneella valmiina haudattavaksi. He kutsuivat minut sinne, koska Sharon oli kuolemassa. Se oli kovin kiusaus, mitä olen kohdannut elämässäni. Olin silloin noin 25-vuotias. Menin sinne ja Billy Paul makasi kuolemaisillaan.

185 Tohtori Sam tuli ja sanoi: "Bill, en usko voivamme pelastaa Billyä." Hän sanoi: "Hän on niin huonossa kunnossa. Bill, olen niin pahoillani sinun puolestasi." Ja hän pani käsivartensa minun ympärilleni.

Minä sanoin: "Tohtori, minun voimani ovat lopussa."

186 Pari tuntia sitten kutsuin häntä vauvani Sharonin takia. Kiirehdin viemään hänet sinne. Näin nuo kouristukset. Ne eivät loppuneet. He ottivat neulalla näytteen selkärangasta, ja se oli tuberkuloottinen aivokalvon tulehdus.

187 Kiirehdin sairaalaan. Pysäytin vanhan autoni sinne ulos ja aloin kävellä mennäkseni sinne alas huoneeseen. Siellä tuli Sam alas hallista hattu kädessään ja itki. Hän pani käsivartensa ympärilleni ja sanoi: "Tulehan tänne takahuoneeseen, Bill."

Minä sanoin: "Mitä on tapahtunut."

Hän sanoi: "Et voi mennä katsomaan häntä. Hän kuolee, Bill."

Minä sanoin: "Ei Sam, ei minun vauvani."

188 Hän sanoi: "Kyllä, älä edes pyydä hänen puolestaan, Bill. Jos hän koskaan tulisi elää, hän kärsimään. Hän tulisi kärsimään koko elämänsä ajan." Hän sanoi: "Hänellä on aivokalvon tulehdus. Älä mene hänen lähelleen. Sinä tulet vain tappamaan Billy pojan, jos teet niin."

Minä sanoin: "Sam, minun täytyy saada nähdä hänet."

189 Hän sanoi: "Sinä et voi tehdä sitä, Bill. Minä kiellän sinua. Sinähän tiedät, kuinka paljon minä välitän sinusta. Sinä olet minun ystäväni ja kaikkea, kuinka paljon minä välitän sinusta, ja kuinka paljon minä uskon sinuun, Bill, mutta älä mene tuon vauvan luo. Jos teet sen, kun hänellä on tuo aivokalvon tulehdus... Hän on oleva kuollut muutaman minuutin kuluttua, ja me tulemme hautaamaan hänet, Bill. Olen niin pahoillani puolestasi."

190 Hän kutsui sinne hoitajan ja antoi minulle jonkinlaista lääkettä. Hän sanoi: "Minä en voi käsittää, kuinka tuo mies pysyy pystyssä."

191 Minä seisoin siellä hetkisen. Hän toi lääkkeen sisälle, ja minä istuin alas hallissa. Hän sanoi: "Istuhan alas" Ja hoitaja toi sen ja sanoi: "Haluan, että juot tämän, veli Branham."

192 Minä sanoin: "Kiitos, laske se vain siihen alas hetkiseksi." Kun hän oli poistunut, minä kaadoin sen sylkiastiaan ja laskin lasin takaisin siihen.

193 Minä sanoin: "Oi Jumala, mitä minä olen tehnyt? Sinä olet hyvä Jumala. Miksi Sinä annoit vaimoni kuolla ja minun pitäessä hänen pieniä käsivarsiaan tällä tavalla? Kerjäsin Jumalalta hänen puolestaan. Miksi annoit hänen mennä? Siellä Billy on kuolemaisillaan, ja tässä kuolee Sharon! Mitä minä olen tehnyt? Puhu minulle! Minä olen valmis menemään heidän kanssaan."

194 Avasin oven enkä nähnyt hoitajaa ja livahdin alas pohjakerrokseen. Se tapahtui ennen kuin sairaala uusittiin. Siellä ei ollut edes kärpäsverkkoja ikkunoissa, ja kärpäset olivat hänen pienissä silmissään. Hänen kasvojensa päälle oli pantu palanen hyttysverkkoa. Minä ajoin kärpäset pois. Hänen kärsimyksensä olivat niin kovat, että hänen pienet silmänsä olivat ristissä.

195 Sitten Saatana tuli vierelleni sinne. Hän sanoi: "Sanoitko sinä, että Hän on hyvä Jumala?"

Minä sanoin: "Kyllä, olen sanonut niin."

196 "Sanoitko sinä, että Hän on parantaja? Miksi sitten isäsi kuoli syntisenä sinun käsivarsillesi sinun rukoillessasi hänen elämänsä puolesta? Miksi sinun veljesi kuoli toisen veljesi käsivarsille siellä, sillä aikaa kun sinä seisoit puhujanlavalla saarnaamassa joitakin viikkoja sitten? Miksi Hän ei silloin vastannut sinulle? Sinä sanoit, että Hän rakasti sinua ja pelasti sinut."

197 Minulle ei voitu kertoa, ettei Jumalaa ollut, koska jo olin nähnyt Hänet. Mutta hän kertoi minulle, ettei Hän huolehtinut minusta.

198 Hän sanoi: "Siellä lepää vaimosi, ja vauvasi tulee olemaan siellä hyvin pian. Sinun isäsi on haudattu. Veljesi on haudattu. Sinun vaimosi tullaan hautaamaan huomenna, ja tässä kuolee sinun vauvasi. Hän on hyvä Jumala. Hän on parantaja. Sinä olet kuluttanut itsesi."

199 Ja mitä teki? Tämä… Se työskenteli tässä ulkopuolessa nyt ja puhui tälle ensimmäiselle miehelle.

200 Hän sanoi: "Katsohan nyt. Sinähän tiedät, että kaksi kolme vuotta sitten, ennen kuin vastaanotit tämän, ihmiset ajattelivat sinusta hyvää. Sinä elit hyvää puhdasta elämää. Kuka hyvänsä tyttö kaupungissa, joka halusi mennä ulos kanssasi, meni kanssasi, koska he tunsivat, että olit puhdas ja säädyllinen." Minä voin seistä kenen tahansa heidän edessä. En koskaan loukannut yhtäkään, en koskaan sanonut mitään sellaista. Ja jos hän alkoi toimia väärin, minä vein hänet kotiinsa. "Ja ihmiset pitivät sinusta, mutta mitä sinä olet nyt? Uskonnollinen fanaatikko."

201 "Se oli oikein. Sellainen minä olin." Näettekö asioiden alkavan tulla yhteen? Ulkopuoli, järkeilyä hengessä, näiden asioiden tullessa yhteen. "Se on juuri niin, Saatana."

"Sitten, kutsuitko sinä Häntä parantajaksi?"

“Kyllä, hum, kyllä.”

202 “Ja sinä kerjäät ja itket, ja ihmiset sanovat sinulle, ettei se ollut niin, ja että sinä olet kokonaan poissa linjasta. Sinun omasi heittivät sinut ulos tämän vuoksi. Sinun oma baptistikirkkosi pani sinut ulos ovesta juuri tämän saman asian vuoksi.”

“Kyllä.”

203 “Sinun isäsi on haudattu. Veljesi on haudattu. Sinun vaimosi makaa siellä tullakseen haudatuksi, ja tässä on vauvasi, joka noin viidentoista minuutin kuluttua on mennyt. Ja Hän on parantaja? Sinun omaa lihaasi ja vertasi. Yksi sana Häneltä voisi pelastaa lapsesi elämän. Sinähän sanoit: ‘Hän on parantaja.’ Ihmiset ovat yrittäneet kertoa sinulle. Heidän saarnaajansa sanoivat sinulle, että sinä olit aivan sekaisin. Sinä olet kokonaan mielisairas. Sinusta on tullut uskonnollinen fanaatikko, ja sinä sanoit, että Hän rakasti sinua. Onko Hän voinut rakastaa sinua?”

204 “Ja kuinka sinä huusitkaan isäsi puolesta. Kuinka sinä paastosit yön toisensa jälkeen, ja kuinka sinun täytyi rukoilla päiväsaikaan voidaksesi kiivetä puhelinpylvääseen tekemään työtäsi, ja Hän antoi hänen kuolla syntisenä sinun käsivarsillesi.”

205 “Entä sinun vaimosi? Miten hieno nainen hän olikaan, ja kuinka sinä rakastitkaan häntä.” Billyn äiti, kuinka monet teistä muistavat Hopen? “Kuinka hieno tyttö hän olikaan. Kuinka onnellisia te olittekaan siellä pienessä kodissanne, jossa oli seitsemän tai kahdeksan dollarin arvosta huonekaluja. Sen enempää teillä ei ollut huonekaluja, mutta kuitenkin, sinä rakastit häntä. Te rakastitte toinen toisianne. Sinä menit ja rukoilit toisten puolesta, ja pienen mielenliikutuksen jälkeen he nousivat ylös, kävelivät pois ja sanoivat olevansa kunnossa. Mutta nyt, sinun oma vaimosi... Ja siellä hän on nyt jo toista päivää kuolleena. Hän lepää siellä Scott and Combsin hautaustoimistossa. Hänkö on parantaja? Huh.

206 Sinun pieni, 18-kuukauden ikäinen poikasi Billy Paul on kuolemaisillaan. Sinun pieni 8-kuukauden ikäinen tyttösi on kuolemassa aivokalvontulehdukseen, ja sinä vain rukoilit, ja Jumala veti verhon eteen ja sanoi: ‘Sulje suusi. En kuule. En halua kuulla sinua.’ Hän on kääntänyt selkänsä sinulle. Hänkö on hyvä Jumala? Huh. Hänkö rakastaa sinua? Jokainen tyttö, jonka kanssa milloinkaan seurustelit, ja jokainen parhaista poikakavereistasi ovat jättäneet sinut, koska he pitävät sinua uskonnollisena fanaatikkona.”

207 Kaikki, mitä hän kertoi minulle, oli totuus. Kaikki, mitä hän tulee sanomaan, on aina juuri niin. Näettekö sen tässä? Olin juuri silloin valmis sanomaan: “Jos Hän tulee toimimaan sillä tavoin, niin silloin en enää halua palvella Häntä.”

208 Juuri kun olin sanomassa sen, siellä oli jotakin, joka tuli jostakin muualta. Sieltä syvältä sisäpuolelta sanottiin: “Mikä sinä olet alun pitäenkään? Herra antoi ja Herra otti pois.” Näettehän, se oli tuo sisin mies. Se ei alun pitäenkään järkeile.

209 Katsoin asiaa taaksepäin ja ajattelin: “Miten tulinkaan maan päälle? Minä tulin joukosta juoppoja. Miten tulin tänne? Kuka antoi minulle elämän? Kuka antoi minulle tuon vaimon? Kuka antoi minulle tuon vauvan? Mistä minun vaimoni tuli? Mistä minun elämäni tulee?” Sanoin: “Vaikka Hän tappaisi minut, kuitenkin minä luotan Häneen.”

Sitten minä sanoin: “Mene pois minun tykööni, Saatana.”

210 Laskin käteni vauvani ylle ja sanoin: “Sharon, kultaseni, olen laskeva sinut äitisi käsivarsille muutaman minuutin kuluttua, kun Jumalan Enkelit tulevat ottamaan sinut pois. Mutta eräänä päivänä isä on näkevä sinut uudelleen. En tiedä, miten se tulee tapahtumaan, kulta. En voi kertoa teille miten, kun Hän käänsi selkänsä minulle eikä edes halua kuunnella minua teidän puolesta.”

211 Hän antoi vaimoni kuolla minun pitäessäni häntä käsistä ja itkiessäni hänen puolestaan. Ja isäni kuoli tälle käsivarrelle tässä ja katsoi ylös minuun yrittäessään vetää henkeä. Minä rukoilin niin hyvin kuin vain pystyin. Kuinka voisin uudelleen olla kasvotusten ihmisten kanssa? Minä olin saarnannut jumalallista parantumista. Kuinka voisin saarnata, että Hän oli hyvä Jumala, ja Hän antoi minun oman isäni kuolla syntisenä? Kuinka voisin saarnata sitä? En tiedä miten, mutta minä tiesin Hänen olevan oikeassa.

212 Jumalan Sana ei tule koskaan pettämään. Se tulee saavuttamaan voiton, olkoon se mitä tahansa. Silloin minä tiesin, että kaikkien näiden sisäpuolella oli jotakin, jotakin näiden kaikkien tunne-elämysten ja muiden senkaltaisten sisäpuolella. Siellä oli sisin mies, joka piti kiinni tuossa hetkessä. Mikään muu ei olisi voinut tehdä sitä. Jokainen syy, kaikki mitä näytettiin, kaikki todisti sen olevan väärin, ja että minä olin väärässä, mutta Jumalan Sana, joka oli ennalta määrätty ennen maailman perustamista, piti kiinni sisäpuolesta.

213 Tunsin pienen tuulen menevän huoneen lävitse. Hänen henkensä meni kohtaamaan Jumalaa.

214 Veli, sisar, sallikaa minun sanoa teille, että vain tästä on kysymys. Älkää yrittäkö järkeillä sitä. Älkää yrittäkö pitää pitkiä hiuksia, vain sentähden, että minä sanoin niin. Älkää yrittäkö tehdä näitä asioita vain lihallisesti... Älkää

yrittäkö tehdä sitä. Se on vain jonkinlaista yrittämistä. Vaan odottakaa Herran edessä niin kauan, kunnes jotakin tapahtuu syvällä sisimmässänne.

215 Monet teistä, joilla on pitkät hiukset, te ajattelette sen merkitsevän sitä, että te tulet te menemään Taivaaseen. Se ei merkitse sitä. Monet ajattelevat, että koska te olette hyviä moraalisia naisia, että te tulette menemään...?... Se ei merkitse sitä. Monet heistä ajattelevat, että koska heidän seurakuntansa kuuluu tähän, ja tämä on suuri joukko, ja heillä on jumaluusopin tohtoreita... Se ei merkitse sitä. Ymmärrättekö?

216 Moni ajattelee, että kun he puhuvat kielillä, heillä on Pyhä Henki. Se ei merkitse sitä, vaikka Pyhä Henki puhuukin kielillä. Mutta siihen asti kunnes tuo todellinen, aito Pyhä Henki siellä pitää yhtä jokaisen Sanan kanssa! Jos tuo teissä oleva Pyhä Henki, joka saa teidät puhumaan kielillä, katsoo taaksepäin eikä ole yhtä mieltä loppuosan kanssa tuosta Sanasta, silloin se on väärä henki.

217 Sen täytyy tulla sisältäpäin, joka on ollut Sana alusta alkaen. “Jumalan luomakunnan alussa”, kun Jumala alkoi luoda ja tuoda teidät olemassaoloon, näettehän. Te aloititte siellä siemenenä ja tulitte siihen, missä te olette nyt. Ja sitten, te olitte kaikki Kristuksessa. Sitten kun Kristus kuoli, Hän kuoli lunastaakseen teidät kaikki. Ja te olette tämän sanan osa. Ja kuinka voisi… Raamattu, kaikki siitä. “Ohje ohjeen päälle, rivi rivin päälle, vähän tänne, vähän sinne.” Ei yksikään kirjain tai merkki tule katoamaan.” Kuinka maailmassa te voisitte ollessanne osa tuosta Sanasta olla eri mieltä yhdenkään Sen osan kanssa?

218 Jumala siunatkoon teitä. Olen jo ylittänyt aikani eikä tarkoitukseni ollut tehdä tätä, pitää teitä näin pitkään. Minä olen palhoillani, että pidin teitä näin pitkään, mutta en ole pahoillani siitä, mitä olen sanonut. Me olemme aivan jonkun lopussa, ystävät.

219 Te kaikki täällä, arvelisin, olette tämän seurakunnan jäseniä. Minulla ei ole tarpeeksi aikaa tullakseni tuntemaan kaikkia jäseniä. Luulen kuitenkin, että te kaikki jatkuvasti tulette tänne. Sallikaa minun kertoa teille jotakin, mitä on tapahtunut. Voisitteko vielä antaa ajastanne, sanokaamme noin kuusi minuuttia? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”]

220 Onko täällä tuo saarnaaja herra Orland Walker, Oregonista, joka oli täällä sunnuntaina minun ollessani täällä? Onko kukaan tietoinen tästä suuresta oudosta asiasta?

221 Kun tulin tänne, niin oli niin paljon ihmisiä ja minulla oli paljon sovittuja tapaamisia, kaikki arvokkaita asioita, kysymyksiä lasten avioliitoista, juopoista ja muista erilaisista asioista, kaikki arvokkaita asioita. Jokaisen heidän kanssa täytyisi pitää tapaaminen. Minä en voi tehdä sitä kaikkea. Minä jätän teidät Jumalalle ja pidän käsiäni heidän yllään rukouksissa. Sanoin: “Oi Jumala, minä en voinut tehdä sitä. En voinut päästä heidän luokseen, Herra, tee… Sinä tiedät, miten tehdä se. Rukoilen heidän jokaisen puolesta.”

222 Billy soitti minulle juuri kun olin tullut sisälle veli Banksin kanssa. Hän sanoi: “Isä, sinä...”

223 Ja katsokaahan, näen ihmisten joskus ajavan sinne, katsovan sisälle, ja minä katson ulos heihin päin ja heilutan kättäni tällä tavalla, ja he melkeinpä kääntävät päänsä pois. En halua teidän tekevän sitä.

224 Eräänä päivänä, kun he olivat ostamassa taloa minulle siellä Tucsonissa, jotta eläisin siinä, ja veli Tonyllä oli siellä ylhäällä katsottuna paikka, jonka hän olisi halunnut ostaa minulle, ja joka olisi maksanut kolme- tai nelinkertaisesti sen, minkä tämä nykyinen maksoi. Hän jopa halusi itse panna siihen niin ja niin monta tuhatta dollaria. Mutta sinne johti tie ainoastaan portinvartijan kautta, joka seisoi siellä. Ja jos haluatte tavata ihmisiä, jotka asuvat siellä, teillä täytyy olla kirjallinen lupa. Sitten tämä portinvartija soittaa teille varmistaakseen, että kaikki on kunnossa, ja he voivat tulla sinne.

225 Minä sanoin: “Voitko sinä kuvitella minua siellä? Minun veljeni ja sisareni, jotka haluavat tavata minua, puristaa kättäni ja pyytää Jumalan siunausta minulle. Voitko sinä kuvitella minun panevan itseäni sinne, Tony?”

Hän sanoi: “No niin, sinulla on...”

226 Minä sanoin: “Tony, se on tapa, jolla seurakunta ja he kaikki pyytävät, etteivät ihmiset tulisi lähelle.” Minä sanoin: “Se on niiden ihmisten takia, jotka haluavat minun tekevän kaikenlaista.”

227 He sanovat: “Herra sanoi minulle... Hallelujaa! Minä en lähde täältä mihinkään! Kunnia Jumalalle! Jumala sanoi minulle, että sinun täytyy pitää kokouksia siellä meidän joukossamme, kyllä vaan. Kunnia Jumalalle! Jumala sanoi sen minulle! Jos sinä et tee sitä, veli Branham, niin silloin sinä varmasti olet luopio.” Minä yrittäessä tutkia Sanaa, ymmärrättekö. Näin se on, ymmärrättehän. Ja monet hyvät henkilöt eivät pääse luokseni sen takia.

228 Aivan kuten mies, joka menee metsästämään täällä jollekin maatilalle. Maanviljelijä sanoo: “Tule vain, sinä saat metsästää.” Ja sitten ollessanne siellä te ammutte yhden hänen lehmistään. Kaniini juoksee lehmän alle, ja te kuitenkin ammutte sitä kania. Ja kun te tulette aidalle, niin sen sijaan, että te kiipeäisitte yli aitatolpan kohdalta, niin kuin kunnon miehen tulisi tehdä, te kiipeätte aidan kohdalta yli ja poljette sen maahan sillä tavalla. Ja sitten hän tulee sanomaan: “Minä tulen panemaan kieltotaulut koko paikan ympärille! Minä en vähääkään syytä häntä siitä. Mutta mitä tällainen

mies saa aikaan? Hän estää kunnollisten metsästäjien pääsyn sinne. Niin se aina on. Paha on se, joka estää hyvää hallitsemasta. Niin se aina on.

229 Mutta noiden ihmisten joukossa on tuhansia, jotka ovat todella tarpeessa ja ovat mukavia ihmisiä, rakastavia ihmisiä, täynnä Jumalan armoa.

230 Nyt kun puhumme tästä, miten nämä ihmiset tulevat sillä tavoin. Me emme halua sitä, ei.

Mutta tämä mies tuli sinne…

231 Billy sanoi: “Juokse sinne nyt nopeasti, isä.” Hän sanoi: “Rouva Waldorf on siellä jonkun kanssa, joka on kuolemassa. Sinun täytyy heti tavata heidät.” Niinpä minä juoksin sisälle ja tulin tänne.

232 Takaisin tullessani he sanoivat: “Täällä ei ollut ketään muuta kuin eräs mies, joka nukkui rakennuksen vieressä tuolla ulkona. Hän sanoi haluavansa, että sinä rukoilisit hänen puolestaan.”

Minä sanoin: “Hyvä on.” Hän sanoi: “Minä tuon hänet sisälle.” Minä tulin sisälle.

233 Ajattelisin, että siellä takana oli Cadillac tai jokin muu suuri auto pysäköitynä. Ja tuo mies sanoi: “Hyvää päivää.” Hän ei tuntenut minua.

234 Ja minä menin sisälle ja sisar Waldorf, tuo vanha raukka, tuli sisälle. Tehän tiedätte, että hän oli...

235 Tunnetteko te hänen tapauksensa? Näettehän, hänellä oli syöpä, ja hän kuoli rukousjonossa noin tuntia aikaisemmin, ennen kuin pääsin hänen luokseen. Ja hänen lääkärinsä tuli, osoitti… Siitä on noin kahdeksantoista vuotta, hänellä oli syöpä sydämessä, ja hän elää tänään. Hän elää nyt Arkansasissa.

236 Ja silloin hän asui Phoenixissä. Hän sanoi: “Veli Willie, vihaan tulla tällä tavalla, mutta minulla ei ollut paikkaa minne olisin mennyt. He… Nämä ihmiset sanoivat: “Tämä nainen tulisi kuolemaan. Oi, veli Willie.”

237 Hän sanoi: “Minä halusin tuoda tullessani sinulle pienen uhrin, veli Willie, mutta minä en voinut tehdä sitä. Mutta minä säilöin hiukan karhunvatukoita.”

238 Kun menin ylös ja näin nuo pienat hillopurkit siellä, minä… Ne näyttivät minusta liian pyhiltä syötäväksi. Tämä rakas pieni vanha nainen on noin 70-vuotias. Minä sanoin: “Sisar Hattie, minä en voi sanoa: ‘Ei.’” Ei, Jeesuskin näki tuon lesken panevan sinne kolme penniä ja antoi hänen olla. Ei. Jumala on palkitseva hänet sen vuoksi.

239 Ja niinpä Herra paransi tuon naisen. Hän paransi kaikki viat, mitä hänellä oli, ja paljasti hänen pastorilleen, mitä tällä oli mielessään ja mitä hän oli aikeissa tehdä. Oi, he kaikki lähtivät sieltä pois huutaen ilosta.

240 Sitten Billy juoksi sisälle ja sanoi: “Isä, tuo mies on mennyt. En voi...”

Minä kysyin: “Kuka tuo on tuolla ulkona autossa?”

241 “Oi”, hän sanoi: “joku kaveri, joka on tullut Oregonista. Hänellä on jonkinlainen uni, ja sanoin hänelle, etten voinut antaa hänelle mitään väärää toivoa. Sanoin, että täällä on jo 300 odottamassa. Ja minä käskin häntä kirjoittamaan tuon unen paperille. Minulla on jo näin korkea pino niitä täällä, joten lisää se vain siihen.”

Minä sanoin: “Tuo hänet sisälle ja anna hänelle aikaa viisi minuuttia.”

242 Ja niin pian kuin tuo mies käveli sisään, viisi minuuttia? Hän sanoi: “Minä olen Saarnaaja Walker, Oregonista.” Luulen sen olleen hänen nimensä. Luulen hänen kuuluneen johonkin kirkkokuntaan. En tiedä, ehkä presbyteeri, presbyteeri tai jotakin.

243 Hän sanoi: “Minä tapasin sinut noin 20 vuotta sitten. Minä tulin sinne Grant’s Passiin, missä sinä…” Ei Grants Pass, mutta olen unohtanut sen paikan nimen. “Siellä”, hän sanoi, “koko alueella, joka aamu sanomalehtien etusivuilla. Jokainen tiesi siitä. Minä en voinut edes päästä rakennukseen, missä sinä olit, mutta näin sinut yhtenä päivänä kadulla. Minä tulin luoksesi, ja ympärilläsi oli neljä tai viisi miestä. Puristin kättäsi ja sanoin olevani veli Walker, ja sinä sanoit minulle, kuka sinä olit, ja me vaihdoimme pari sanaa, ja sitten kolme tai neljä isoa miestä työnsivät sinua eteenpäin.” Sitten hän sanoi: “Minä en ollut sinun puolellasi enkä sinua vastaan. Minä vain en ymmärtänyt asiaa.”

244 Hän sanoi: “Sitä jatkui sillä tavalla muutamia vuosia, kunnes sitten noin kolme vuotta sitten eräs mies pyysi minua kuuntelemaan nauhoja. Mies soitti nauhoja. Ja tehdessään niin”, hän sanoi, “kuulin hänen puhuvan.” Hän sanoi: “Tämä mies uskoo, että sinä olet profeetta.” Minä sanoin hänelle: “Minä en tiedä sellaisista asioista, saattaa olla, siinä kaikki mitä minä tiedän.”

245 Niinpä hän sanoi:” Sitten eräs toinen mies muutti kaupunkiimme ja piti kokouksen. Minä tapasin hänet ja hän sanoi: ‘Minä olen Jumalan profeetta tälle päivälle’.”

246 Hän sanoi kysyneensä: “Kuinka monta teitä kavereita sitten oikein on? Eräs mies täällä, joka kuuntelee nauhoja, sanoo: ‘William Branham tuolla idässä olisi tämän päivän profeetta’, ja muuta sellaista.”

247 Hän sanoi: “Tämä mies.” En tule mainitsemaan hänen nimeään, koska se ei kuulosta oikealta täällä, ymmärrättehän. Hän sanoi: “Tunnen William Branhamin.” Hän sanoi: “Mutta hän on täysin väärässä opissaan. Hän ei ole helluntailainen. Hän ei usko alkuperäiseen todisteeseen. Ja on toinenkin asia”, hän sanoi: “Puhe näistä suuremmista ja pienemmistä profeetoista. Mitään senkaltaista asiaa ei olekaan.” Ja hän sanoi: “Te joko olette profeetta tai sitten te ette ole profeetta. Siinä kaikki.”

248 Hän sanoi: “Hyvä on, herra, minä en väittele sinun kanssasi siitä. Minä vain sanoin kuulleeni tämän miehen sanovan, että tämä mies, William Branham, on... Tämä mies väitti, että hän oli profeetta.” Hän sanoi: “Minä vain ihmettelin, kuinka monia niitä onkaan...”

249 Hän sanoi: “Mutta minä haluan sinun tietävän tämän. Minä olen tämän ajan profeetta.”

250 Hän sanoi: “Oletko sinä? Herra siunatkoon sinua ja olkoon kanssasi.”

251 Hän jatkoi eteenpäin eikä kiinnittänyt koskaan mitään huomiota siihen. Ja hän sanoi alkaneensa pitää kolmen tai neljän kokouksen sarjan veljiensä keskuudessa. Hän meni postitoimistoon ja sanoi: “Älkää muutako minun postiani. Pitäkää se täällä. Tulen takaisin neljän viiden päivän kuluttua.”

252 “Hyvä on”, se sanoivat. Ja he kirjoittivat sen muistiin, ettei sitä muutettaisi.

Hän meni tapaamaan tytärtään.

253 Mennessään hän pysähtyi erään kirkon kohdalla, jossa hän piti sen illan kokouksen. Seuraavana aamuna hän vain sanoi sattuneensa ajattelemaan: “Mene pääpostitoimiston jakelupisteeseen.” Ja kun hän teki niin, siellä oli yksi kirje, joka oli kulkenut postitoimiston lävitse ja tullut hänen tyttärelleen. Ja hänen tyttärensä lähetti sen pääpostitoimiston jakelupisteeseen.

254 Hän avasi sen, ja se oli eräältä mieheltä, herra Hildebrandilta, joka on minun ystäväni ja joka oli soittanut noita nauhoja. Hän sanoi, että herra Hildebrandt oli saanut sanan Roy Bordersilta, että olisin tulossa pitämään kokouksia täällä 28. päivän ja ensimmäisen päivän välisenä aikana, ja että hänen tulisi tulla ja nähdä se itse.

255 Hän sanoi: “Katsohan nyt, nuo kaverit yrittivät vetää minua johonkin senkaltaiseen.” Niinpä hän vain heitti tuon kirjeen roskakoriin ja jatkoi edelleen sillä tavalla. Hän meni eteenpäin ja piti tuon kokouksen tuona iltana. Ja seuraavana aamuna…

256 Silloin hän alkoi pitää sydämestään ja itkeä siellä huoneessaan.

257 Hän sanoi: “Herra Branham, minä käsitin, että minun täytyy seistä Jumalan edessä. En tiedä olinko unessa, tai mitä tapahtui. Hän sanoi: “Minä näin unta. Sanon, että olin unessa ja näin unta.”

258 Hän sanoi: “Minä ajattelin, että poikani työnsi torilla kätensä säkkiin.” Hän sanoi: “Kun hän teki niin, se oli omenasäkki, ja ne kaikki kaatuivat nurin.” Hän sanoi: “Kun menin keräämään niitä ylös, niin ne olivat kaikki vihreitä omenia, ja jokaisesta niistä oli puraistu kerran.” Hän sanoi: “Minä keräsin niitä ja panin takaisin säkkiin.” Hän sanoi: “Jotkut niistä pyörivät ulos ja kierivät etäämmälle. Minä yritin saada niitä nurmikolle.” Hän sanoi: “Ja ne pyörivät yhden siellä olevan verkkoaidan alitse. Ja siellä meni suuri valtatie. Minä katsoin itään”, hän sanoi, “ja siellä oli ketju, joka oli kiinnitetty suureen, idässä olevaan kallioon. Menin sinne ja ajattelin päästäväni tämän ketjun alas, jotta olisin voinut mennä hakemaan nuo omenat takaisin tuolle miehelle. Hän sanoi: “Aloin laskea ketjua alas.”

259 Hän sanoi: “Silloin jokin ääni ravisteli koko maata.” Hän sanoi: “Maa vapisi minun jalkojeni alla.” Hän sanoi: “Sen jälkeen, kun heiluminen oli lakannut, minä kuulin äänen, veli Branham, ja se oli sinun äänesi! Tiedän sen, sillä jokin sanoi sen minulle. Ääni sanoi: ‘Minä ratsastan tämän polun vielä kerran!’”

260 Ja hän sanoi: “Minä aloin katsoa ylöspäin kalliota kohden, tällä tavalla, ja jatkoin katsomista pilvien ohitse. Ja siellä oli kallio, joka kulki idästä länteen pyramidin kaltaisena”, hän sanoi: “ja minä näin sinut siellä kalliolla hevosen selässä, sen itäisessä päässä. Tuo hevonen oli sen kaltainen, jollaista en ollut koskaan nähnyt. Se oli suuri valkoinen hevonen, jonka valkoinen harja riippui alaspäin. Hän sanoi: “Sinut olit puettu intiaanipäällikön tavoin, kaikkine asioineen, joita intiaanit käyttävät.” Hän sanoi: “Sinulla oli rintahaarniska ja nuo renkaat käsivarsissasi, ja kaikkea muuta sellaista.” Hän sanoi: “Sinä pidit käsiäsi ylhäällä tällä tavalla.” Hän sanoi: “Ja tuo hevonen seisoi siellä sotaratsun tavalla pystyyn karanneena, tällä tavalla, kävellen”, ja minä istuin liikkumatta. Ja hän sanoi: “Sinä vedit ohjaksista ja aloit ratsastaa pois länttä kohden.”

261 Hän sanoi: “Katsoessani sinne alas siellä oli suuri joukko tiedemiehiä.” Ja seuraavana aamuna… Tämä tapahtui lauantaina. Seuraavan aamuna minä saarnasin tiedemiehistä, jotka, tehän tiedätte, ovat perkeleestä. Ja hän sanoi: “Nuo tiedemiehet kaatelivat kaikenlaisia aineita lasiputkista ja sekoittelivat niitä. Sinä pysäytit hevosesi, kohotit ylös kätesi ja aloit huutaa: ‘Minä ratsastan tämän polun vielä kerran!’” Ja hän sanoi: “Koko maa vapisi. Nuo ihmiset vapisivat”, hän sanoi, “he katsoivat toinen toistaan ja katsoivat ylöspäin sinua, kohauttivat olkapäitään ja jatkoivat tieteellistä tutkimustaan.” Ja hän sanoi: “Sinä aloit liikkua länttä kohden.”

262 “Ja kun teit niin”, hän sanoi, “minä näin tämän miehen, joka kutsui itseään ‘profeetaksi’. Hän tuli sinne ylös ratsastaen hevosella, jossa oli sekaisin valkoista ja mustaa. Hän tuli tämän hienon, suuren hevosen taakse. Se tapahtui kaukana pilvien yläpuolella, eikä tie ollut kovinkaan leveä. Tuo hevonen juoksi tuulen heilutellessa sen jouhia ja sinun vaatteitasi. Suuri mestarillinen valkoinen hevonen, joka käveli suorassa linjassa. Ja sitten tämä kaveri tuli sinne sinun taaksesi, hän tuli Kanadan suunnalta.” Ja tuo mies asuu Kanadassa. Ja hän sanoi: “Tule takaisin ja”, hän sanoi, “hän otti pienen hevosensa ja yritti sysätä sinun suurta hevostasi pois, kääntyen ympäri, asettaen lanteensa…” Hän sanoi: “Mutta se ei liikauttanutkaan suurta hevosta. Se vain jatkoi kävelyään.”

263 Hän sanoi: “Sitten yhtäkkiä”, hän sanoi, “sinä käännyit ympäri.” Hän sanoi: “Ja tämä oli kolmas kerta, kun sinä puhuit, mutta toisella kerralla sinä sanoit: ‘Minä tulen ratsastamaan.’” Hän sanoi: “Sinä et puhunut niin kuin aikaisemmin teit. Sinä käskit.” Hän sanoi: “Sinä käännyit ympäri ja kutsuit tuota miestä nimeltä ja sanoit: ‘Lähde pois täältä! Sinä tiedät, ettei kukaan voi ratsastaa tätä tietä täällä, ellei Jumala ole määrännyt häntä tekemään sitä. Lähde pois täältä.”

264 Hän sanoi: “Mies kääntyi ympäri.” Ja hän sanoi: “Tämä mies on kirjoittanut minulle kirjeitä.” Ja hän sanoi: “Hänen hevosensa lanteilla”, tuon mustan ja harmaan yhteen sekoittuneen, “oli kirjoitettuna hänen nimensä, hänen allekirjoituksensa aivan tarkalleen samalla tavalla kuin se oli tässä kirjeessä. Hän ratsasti pois pohjoista kohti.”

265 Hän sanoi: “Sitten sinä jatkoit alaspäin. Tuo suuri hevonen kääntyi ympäri niin kaukana lännessä kuin vain pystyit. Sinä seisoit ja kohotit kätesi ilmaan tällä tavalla.” Sitten hän alkoi itkeä. Hän sanoi: “Veli Branham, nähdä tuo hevonen seisomassa siellä sillä tavalla sotavarustuksessa, rintahaarniska ja kaikki muu kiiltäen.” Hän sanoi: “Sinä pidit käsiäsi ylhäällä pienen hetken.” Hän sanoi: “Sinä katsoit alas uudelleen, otit ohjakset ja sanoit: ‘Minä tulen ratsastamaan tämän polun vain yhden kerran enää.’” Hän sanoi: “Koko maa huojui edestakaisin tällä tavalla.” Ja hän sanoi: “Minussa ei ollut enää elämää jäljellä. Minä vain putosin alas kallion juurelle. Sitten minä heräsin.”

Hän sanoi: “Mitä se merkitsee?”

Minä sanoin: “Minä en tiedä.”

266 Seuraavana aamuna… Junior Jackson, joka näki tuon unen tuosta pyramidista, tiedättehän, jossa minä menin länttä kohden. Te muistatte, kuinka hän soitti minulle kuukausi tai kaksi ennen sitä. Hänellä oli uni ja hän paloi halusta kertoa se minulle. Minä sanoin: “Billy...”

267 Siellä oli noin 20 henkilöä odottamassa. Hän sanoi: “Siellä on Junior Jackson, joka sanoo, että hänen täytyy kertoa sinulle tuo uni.”

Minä sanoin: “Lähetä hänet sisälle noin viideksi minuutiksi.”

268 Hän toi vaimonsa sisälle, niin kuin hän sanoi, ‘todistajaksi’. “Minä näin unta, veli Branham”, hän sanoi, “että minä ja vaimoni olimme ajelulla. Ja minä katsoin itään ja näin jotakin, joka näytti olevan kuin yksi näistä lentävistä lautasista.”

269 Näettehän, maailma ei tiedä, mitä ne ovat. Te tiedätte. Me tiedämme mistä siinä kyse. Me tiedämme, että ne ovat tutkivia tuomion enkeleitä. Kuinka Pentagon ja kaikki, kuinka ne tulevat alas, ja älykkyys, kuinka he voivat [Veli Branham napsauttaa sormiaan.] kulkea kuin välähdys ja ne ovat kadonneet päästen pakoon, kaikkea mitä heillä on. Näettehän, he eivät käsitä, mitä se on. Ajatelkoot he mitä haluavat. He kutsuvat niitä lentäviksi lautasiksi tai miksi hyvänsä, mutta he eivät tiedä, ymmärrättekö.

270 Hän sanoi: “Ja minä näin sellaisen tulevan ja tarkkailin sitä. Ja se oli mies hevosen selässä, joka tuli salaman nopeudella.” Hän sanoi: “Näin, että hän tulisi koskettamaan maata juuri edessäni, joten minä pysäytin auton ja hyppäsin ulos. Kun tein niin, tiellä seisoin hevonen, komea valkoinen sotaratsu, joka käveli kuin paraatissa.” Se on Sana, tietenkin, te tiedätte sen, kävellen kuten paraatissa.

271 Hän sanoi: “Sen selässä istui mies, joka oli pukeutuneena lännenvarustuksiin. Se ei ollut karjapaimen, mutta hän näytti jonkinlaiselta päälliköltä tai senkaltaiselta.” Näettehän, koko hänen päällikkyysvaltansa tuli lännestä, intiaani hallitsija ja karjapaimenten päällikkö, näettehän. Hän sanoi “Miehen hattu oli vedetty silmille, ja hän katseli sivulle, ja hän oli kääntynyt sivuttain.” Ja hän sanoi: “Kun hän kääntyi”, hän sanoi, “niin se olit sinä, veli Branham.” Hän sanoi: “Sinä et ole koskaan puhunut niin kuin yleensä puhuit. Sinä sanoit: ‘Junior.’ Sinä kutsuit häntä kolme kertaa nimeltä. Ja sanoit: ‘Minä sanon sinulle, mitä sinun tulee tehdä.’” ja hän sanoi: “Sitten sinä vedit tämän hevosen ohjaksista. Sinä teit kolme loikkausta ja menit taivaalle ja sinä olit menossa länttä kohden.”

272 Hän sanoi: “Hetkinen! Katsoin ympärilleni, ja siellä tuli hevonen, joka oli sitä pienempi. Se oli samaa rotua, mutta pienemmän kokoinen. Ja se seisoi.” Hän sanoi: “Kävelin sen ympäri ja sanoin: “Hänen on täytynyt lähettää tämä takaisin minua varten.’” Hän sanoi: “Minä hyppäsin sen selkään.” (Myös Junior on jonkin verran ratsastanut. Ja hän sanoi: “Sinähän tiedät, kuinka satula sopii sinulle, veli Branham, jalustimet ja kaikki?”) Hän sanoi: “Minä ajattelin: ‘No niin, tämä sopi minulle aivan tarkalleen.’ Joten vedin suitsista, ja karautin taivaalle. Vedin suitsista ja pysäytin sen,

käänsin sen ympäri ja menin takaisin. Ymmärrättekö? Kun palasin tekaisin", hän sanoi, "pysäytin hevosen, hyppäsin pois selästä ja puhuin vaimolleni. Hevonen oli kadonnut." Ja hän...?...

[273] Sen jälkeen kolme päivää sitten tuli Leo Mercier ja tuli tarkalleen saman unen kanssa eikä ollut siitä lainkaan tietoinen, kuinka he yrittivät astuttaa suurta valkoista oria mustan tamman kanssa, eivätkä he voineet tehdä sitä, koska se oli hermostunut. Hän sanoi, että minä kävelin sinne ja sanoin: "Leo", ja kerroin hänelle, mitä minä tein. Minä en halua sanoa sitä täällä, ymmärrättehän, mutta minä kerroin hänelle, mitä minä tein. Hän sanoi: "Etkö sinä näe, ettet tiedä tätä." "Minä sanoin: 'Etkö ymmärrä? Nyt, tiedä tätä. En tiennyt, että Ed Daultonilla oli vävy, ja että tuolla vävyllä oli tämän niminen koira. Sinä tiedät, Leo, että sinä uneksit. Mutta kun sinä heräät, niin muista se!" Ja hän sanoi: "En ole koskaan kuullut sellaista käskyä."

[274] Suunnilleen samaan aikaan Roy Roberson tuli ja sanoi: "Veli Branham, muistatko silloin aikoinaan, ennen kuin jätit seurakunnan ensimmäisen kerran? Me olimme… Minä näin sinun istuvan niin kuin olisit ollut Palestiinassa. Me olimme kaikki, johtoryhmä ja kaikki, istumassa kuin Herran ehtoollispöydässä, ja sitten sinä puhuit. Ja sinä… Hän ei ollut varma, mistä sinä puhuit." Hän sanoi: "Valkoinen pilvi tuli alas ja otti sinut ja vei sinut pois." Kuinka monet muistavat veli Royn unen? Ja hän sanoi: "Valkoinen pilvi vei sinut pois", hän sanoi, "ja sitten sinä olit mennyt, ja minä kävelin katuja huutaen ja itkien."

[275] Kun olin tullut tänne, ja tuo pieni vanha käsivarsi rampautuneena, niin kuin hänellä se oli, hän oli lukemassa sitä. Hän pudotti haravan ja alkoi itkeä, kun hän näki minun tulevan sinne. En ollut tavannut häntä, niinpä hän kertoi minulle tuon unen. Ja sitten haravoidessaan… Minä sanoin…

[276] "Ja sinä menit pois", hän sanoi. "Minä kävelin kaduilla kaikkialla ja yritin löytää sinua, enkä voinut löytää sinua mistään. Minä huusin: 'Oi veli Branham, älä lähde pois!' Valkea pilvi tuli ja otti sinut ja vei sinut pois länttä kohden." Se oli ennen pyramidia tai mitään. Hän sanoi."Se vei sinut länteen. Minä huusin ja kävelin katuja pitkin."

[277] Hän sanoi: "Jonkin ajan kuluttua menin ja istuuduin pöydän ääreen. Satuin katsomaan ylös pöydän päätä kohti." Hän sanoi: "Saatoin nähdä vain näin paljon sinusta, ja sinä olit lumivalkoinen." Hän sanoi: "Sinä seisoit siellä ja puhuit arvovaltaisesti. Ei jäänyt mitään varaa arvailulle." Hän sanoi: "Joka ainoa ymmärsi tarkalleen, mitä sinä sanoit."

[278] Oi, veljeni, sisareni, nyt jokainen teistä ajattelee: "Minä tiedän, mitä se merkitsee." Ymmärrättekö?

[279] Vain valvokaa! Pysykää lähellä Kristusta. Sallikaa minun varoittaa teitä nyt Evankeliumin saarnaajana, että tämä... Älkää hyväksykö mitään hulluttelua. Älkää kuvitelko mitään! Pysykää paikoillanne niin kauan, kunnes tämä sisäpuolen sisäpuoli on ankkuroitunut Sanaan, niin että olette Kristuksessa, sillä se on ainoa asia, joka tulee... Koska me olemme kaikkein pettävimmässä ajassa, missä koskaan olemme eläneet. "Se tulisi pettämään jopa valitutkin, jos se olisi mahdollista", koska heillä on voitelu, he voivat tehdä mitä hyvänsä niin kuin loputkin heistä.

[280] Puhdistakaa elämänne, maksakaa velkanne, älkää olko velkaa kenellekään. Minä en tarkoite talonvuokraa tai muuta sellaista. Teidän täytyy tehdä se. Pankaa kaikki asiat pois käsistänne. Oikaiskaa kaikki asiat. Tehkää itsenne valmiiksi. Valmistautukaa. Muistakaa, Herran Nimessä, jotakin on tapahtumaisillaan!

[281] Minä menen vuorille tällä viikolla. Eikä ole kyse vain oravien metsästyksestä, vaikka pidänkin niiden metsästyksestä. Mutta minä menen sinne siinä tarkoituksessa, että sanon: "Oi Jumala, en tiedä mihin suuntaan liikkuisin, enkä halua menettää tätä! Auta minua."

[282] Rukoilkaa puolestani. Haluattehan tehdä niin? Minä olen rukoileva teidän puolestanne. Minä toivon Jumalan armosta kohtaavani jokaisen teistä paremmassa maassa kuin tämä.

[283] Miksi me tulemme tänne? Mitä me teemme? Tulemmeko tänne pelaamaan jotakin peliä? Tulemmeko tänne kuin johonkin kerhoon? Kristus ei voi tulla, ennen kuin seurakunta on täysin oikeassa järjestyksessä. Hän odottaa meitä. Uskon, että olemme lopussa.

[284] Katsokaa Kaliforniaa. Katsokaa mellakoita. 19 ihmistä on kuollut rotumellakassa. Enkö kertonut teille jokin aika sitten täällä, että tuo Martin Luther King johtaisi nuo ihmiset verilöylyyn? Kuinka monet muistavat sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Ei se johdu noista värillisistä ihmisistä, on kyse noista johtajista, jotka kiihottavat heitä. Ei ole kyse rotujen yhdistämisestä tai erottelusta, tai miksi te haluatte kutsua sitä! On kyse perkeleestä! Niin se on. Ei ole kyse vain valkoisista tai värillisistä, se koskee heitä kaikkia. Se on perkele!

[285] Ihmisten ajattelukyky on hajoamassa. Ei ole toivoa. Toivo on mennyttä. Koko asia on mätäpaise. Ihmisten ajattelukyky, he eivät voi tehdä päätöksiä.

[286] Minä en ole poliitikko. En ole demokraatti tai republikaani. Ne ovat kaikki saastaisia. Minä olen yhden valtakunnan puolella, ja se on Jeesuksen Kristuksen Valtakunta. Siinä kaikki. Mutta kuinka maailmassa te olette voineet koskaan nähdä sellaista sätkynukkien joukkoa, joka meillä on siellä nyt? Kuten tuo teksasilaisjoukko, joka meillä on siellä. He sanovat: "Mitä vain ihmiset haluavat. Jos he haluavat kommunismia, me annamme heille

kommunismin. Jos he haluavat rotujen yhdistämistä, me annamme sen heille. Jos he haluavat rotuerottelun, me annamme mitä hyvänsä.” Saiko se… Missä ovat miehet!

287 Oi Jumala, niin on saarnastuolissakin. Missä on mies, mies, joka seisoo periaatteen takana! Missä ovat naiset, jotka seisovat periaatteen takana! Missä on seurakunta, joka seisoo periaatteen takana! Minulla ei ole penninkään edestä aikaa tuollaiselle vesitetylle, perään antavalle ja kompromisseja tekevälle hengelle! Jos nainen on nainen, olkoon hän hieno nainen. Jos mies on mies, olkoon hän mies.

288 Jos hän on presidentti... Missä on meidän John Quincy Adamsimme? Missä ovat meidän Aabraham Lincolnimme? Periaatteen miehet. Missä on meidän Patrick Henrymme, joka sanoi: “Antakaa minulle vapaus tai antakaa minun kuolla.” Missä on mies, joka seisoo sen takana, mikä on oikein!

289 Missä on mies, joka ei pelkää puhua huolimatta siitä, vaikka koko maailma on häntä vastaan ja puhuu oikean asian puolesta ja seisoo sen puolesta ja kuolee sen puolesta? Mistä te löydätte Arnold von Winkelriedin uudelleen tästä maailmasta? Missä on suoraselkäiset miehet? Missä on miehet, joissa on henkeä? He ovat sellaisia vesittäjiä, että he eivät tiedä, missä he seisovat.

290 Jumala, salli minun seistä saarnaajana yhden Miehen periaatteiden takana, Jeesuksen Kristuksen Sanan takana. “Sillä taivaat ja maa katoavat, mutta Se ei tule koskaan pettämään. Tälle Kalliolle Minä rakennan Seurakuntani, ja helvetin portit eivät tule sitä voittamaan.”

Nouskaamme seisomaan.

Siunattu on side, joka sitoo sydämemme
kristillisessä rakkaudessa.
Sukulaismielten yhteys on tuon
ylhäällä olevan kaltainen.

Liittäkää nyt kätenne yhteen toistenne kanssa.

Kun me eroamme toisistamme,
se antaa meille sisäistä tuskaa.
Mutta me yhä olemme yhteen liittyneinä sydämessämme
ja toivomme tapaavamme uudelleen.
Kunnes tapaamme,
kunnes tapaamme,
kunnes tapaamme Jeesuksen jalkojen juuressa.
Kunnes tapaamme,
kunnes tapaamme,
Jumala olkoon kanssanne, kunnes jälleen tapaamme.

291 Kumartakaamme nyt päämme, kun veli Neville tulee lopettamaan rukouksella.

292 Olkaa täällä tänä iltana. Me odotamme suurta kokousta tänä iltana täällä tabernaakkelissa. Jumala siunatkoon teitä, ja rukoilkaa minun puolestani. Minä rukoilen teidän puolestanne.

293 Älkää ajatelko, että olen fanaatikko, ystävät. Älkää ajatelko, että yritän puskea jotakin päällenne. Minä rakastan teitä. Minulla on periaate, ja se on Raamattu. Yhtään Sanaa ei voida ottaa pois Siitä. Yhtään Sanaa ei voida lisätä Siihen. Minä uskon Sen, niin kuin Se on kirjoitettu.

294 Kumartakaamme päämme nyt, kun uskollinen, hyvä pastorimme tulee päättämään kokouksen. Jumala siunatkoon sinua, veli Neville.